Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 503
Vineri 20 februarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Se pregătesc de zor

Colectivul gospodăriei agricole de stat Dagîța, raionul Negrești, este hotărît să obțină în 1959 rezultate bune în toate ramurile de activitate. După ce au însămînțat grîul, mecanizatorii au făcut arături adînci pe toată suprafața destinată culturilor de primăvară. Pe 75 ha muncitorii gospodăriei au împrăștiat 2.000 de tone de gunoi de grajd, iar pe alte 200 de ha au aplicat 40 de tone de îngrășăminte chimice. In ultimul timp s-au stropit pomii de pe 110 ha din cele 160 cît măsoară livada gospodăriei. Semințele necesare însămînțărilor de primăvară au fost condiționate și tratate. In afară de 4 tractoare a căror reparare se va termina în aceste zile, toate celelalte mașini agricole și unelte au fost puse în perfectă stare de funcționare.

Grija deosebită s-a acordat și perfecționării calificării muncitorilor. Toți muncitorii din sectoarele vegetale, zootehnic și mecanic frecventează cu regularitate cele trei cercuri și depun multă străduință pentru a-și îmbogăți cunoștințele.

IOAN TRIFAN
corespondent

Cînd lipsesc piesele de schimb

Stațiunea de mașini și tractoare Făurei, regiunea Galați, a încheiat cu rezultate bune activitatea din anul trecut. Planul anual de producție a fost depășit cu 18 procente. Totodată prețul de cost al lucrărilor a fost redus cu 18 lei pe fiecare hantru, obținîndu-se economii globale în valoare de 730.000 lei.

Aceste rezultate se datoresc mai ales faptului că utilajul a fost bine reparat și întreținut pe tot timpul exploatării în campaniile agricole.

E greu de spus dacă și în 1959 stațiunea va dobîndi succese tot atît de îmbucurătoare. Și aceasta fiindcă acum o săptămînă, cînd reparația tractoarelor și mașinilor agricole ar fi trebuit să fie pe sfîrșite, la S.M.T. Făurei nu fuseseră reparate decît 50 la sută din numărul tractoarelor. De ce această rămînere în urmă? După cum spunea tov. Luca Ștefan, directorul stațiunii, ritmul cu totul nesatisfăcător al desfășurării reparațiilor de iarnă se datorește îndeosebi lipsei pieselor de schimb la unele repere principale de tractor K.D. și K.D.P.

Intr-adevăr, magazia stațiunii duce lipsă de arbori cotiți, suporți contragreutate, ambielaje motoraș, cilindri pentru motoraș, axe principale și altele. Aceste piese lipsesc și din baza de aprovizionare nr. 8 Galați (director Carabogdan). Se pune atunci întrebarea: Ce măsuri a luat totuși stațiunea pentru a ieși din impas? Nu a recurs la unele recondiționări? Ba da. Sectorul mecanic al stațiunii (mecanic șef tov. ing. Hristea Nicolae) a procedat cum nu se poate mai bine, recondiționînd toate acele piese care permit această operație. La unele repere însă, nici chiar recondiționarea nu mai poate ajuta, trebuind a fi montate piese noi.

Stațiunea a făcut deci tot ce i-a stat în putință pentru a rezolva într-un fel sau altul problema lipsei pieselor de schimb. Dar, pentru ca problema să fie rezolvată pînă la capăt e nevoie ca baza de aprovizionare din Galați să ia în cel mai scurt timp măsurile necesare pentru a asigura piesele de care e trebuință în stațiunile din raza sa de activitate.

L. I.

1060 tone de gunoi de grajd transportat în două zile

Folosirea gunoiului de grajd ca îngrășămînt a adus gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, însemnate sporuri de recoltă. In fiecare an gunoiul de grajd strîns de la vite a fost așezat pe platforme, iar după fermentare, împrăștiat pe teren. Și în anul acesta colectiviștii din Făcăeni au transportat la cîmp însemnate cantități de gunoi. Astfel, numai în zilele de 9 și 10 februarie, cu cele 175 atelaje ale gospodăriei s-a cărat la cîmp cantitatea de 1060 tone de gunoi de grajd. In întrecerea dintre cele 4 brigăzi de cîmp s-a evidențiat în această acțiune brigada a treia condusă de Stan Zamfir care a transportat 330 tone de gunoi.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

Cercetînd calitatea semințelor

Pe cîmpuri zăpada stăruie încă, dar pregătirile pentru viitoarea campanie agricolă sînt în toi. In fotografie, tov. ing. Constantin Dîmbrei de la Laboratorul raional din Botoșani, cercetează cu atenție calitatea semințelor ce vor fi folosite de către unitățile agricole socialiste din raion.

Pentru o recoltă bogată de sfeclă de zahăr

Colectiviștii din Stoenești vor extinde cultura sfeclei de zahăr

In ce privește cultura sfeclei de zahăr, colectiviștii din Stoenești, raionul Caracal, nu au o experiență prea îndelungată, ca cei din Banat bunăoară. Nu-s decît vreo doi ani de cînd, pentru prima oară, membrii gospodăriei au prins să semene sămînța acestei plante. Cultivată la început numai pe 1,75 hectare, sfecla de zahăr a dat o producție de peste 20.000 kg la ha. Livrînd-o statului colectiviști au încasat pe ea o sumă frumușică. Faptul acesta i-a îndemnat ca în anul trecut să mărească suprafața cultivată cu sfeclă pînă la 11 ha. Condițiile grele, cu totul neprielnice, de climă care au fost în vara trecută au făcut ca și sfecla să sufere de pe urma secetei. Cu toate acestea, de pe cele 11 ha cultivate cu această plantă, colectiviștii din Stoenești au realizat venituri la hectar mai mari decît de la celelalte plante de cultură.

A fost îndeajuns experiența acestor doi ani pentru ca membrii gospodăriei să se convingă pe deplin că sfecla este una dintre cele mai bănoase culturi. Indemnul reieșit din documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 în ce privește extinderea culturii sfeclei de zahăr a venit să întărească și mai mult această convingere. Așa s-a făcut că în adunarea generală ținută de curînd pentru aprobarea planului de producție pe anul în curs, membrii gospodăriei au hotărît să extindă cultura sfeclei de zahăr pe 100 de hectare. Tot terenul destinat acestei culturi a fost ogorît din toamnă. Pentru a obține producții de sfeclă cît mai mari, cu cîteva luni în urmă colectiviștii au transportat pe o suprafață de 50 ha cîte 30—40 tone gunoi de grajd la ha, iar în prezent se transportă bălegar pe restul suprafeței destinate acestei culturi. De asemenea, membrii gospodăriei colective „Unirea" din Stoenești au decis ca în acest an să cultive în sistem irigat 25 ha cu sfeclă. In privința lucrărilor de întreținere a culturii de sfeclă, colectiviștii au stabilit să se aplice cel puțin 3 prașile, răritul și buchetatul. In aceeași adunare generală tov. Dădulescu Constanța, inginerul gospodăriei, s-a angajat să organizeze în acest an pe o suprafață de 2 ha cu sfeclă, un lot experimental unde, aplicînd îngrășăminte bacteriene și microelemente, să încerce un record de producție.

Respectînd întocmai hotărîrile luate, fără îndoială că producția planificată de colectiviști — de 21.000 kg de sfeclă în medie la ha — va fi ușor nu numai îndeplinită ci chiar depășită.

P. V.

De trei ori mai mult

In anul 1958, gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Săcele, raionul Istria, regiunea Constanța, a cultivat pentru prima dată sfeclă de zahăr pe suprafața de 20 ha.

In urma veniturilor mari aduse de această cultură, colectiviștii s-au hotărît să extindă anul acesta suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr la 60 ha., din care 5 ha. vor fi irigate.

Pentru cultura sfeclei de zahăr conducerea gospodăriei a ales cel mai bun teren, cu apa freatică la mică adîncime, curat de buruieni. Incă din toamnă pe terenul destinat sfeclei de zahăr a fost cărat gunoi de grajd și s-a făcut ogor de toamnă la 25—28 cm. adîncime.

Ing. I. PERȘINARU
corespondent

O consfătuire rodnică

Zilele trecute a avut loc în orașul Cluj, consfătuirea cultivatorilor fruntași la sfecla de zahăr. La consfătuire au participat peste 350 de președinți de gospodării colective, cooperative agricole de producție cu rentă, întovărășiri, precum și țărani muncitori cu gospodărie individuală, ingineri agronomi, agenți de cultură ai sfeclei de zahăr, specialiști etc.

In program au fost prezentate două referate: „Importanța culturii sfeclei de zahăr și foloasele pe care le aduce", ținut de tovarășul inginer Alexandru Curea, șeful secției agricole regionale, și „Agrotehnica culturii sfeclei de zahăr". In primul referat a fost citat exemplul colectiviștilor din Iernut, raionul Luduș, care, din totalul de 963 ha. de teren, au cultivat cu sfeclă, anul trecut, 63 ha., livrînd statului 144 vagoane sfeclă, pentru care au primit peste 494.000 lei, 12.400 kg. zahăr și o cantitate mare de borhot. Ca urmare a acestor rezultate, colectiviștii s-au angajat să cultive în acest an 100 ha. cu sfeclă de zahăr și să predea statului 250 vagoane de sfeclă.

In discuțiile purtate pe marginea celor două referate, participanții au scos în evidență faptul că e nevoie să se pună un mai mare accent pe agrotehnica culturii sfeclei de zahăr, să se aplice cel puțin patru prașile, să se iarovizeze sămînța, iar recoltarea să se facă în momentul cînd sfecla a ajuns la maturitatea tehnică. In încheierea lucrărilor consfătuirii, participanții au lansat o chemare către toți muncitorii din gospodăriile agricole de stat, membrii gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție cu rentă, întovărășirilor agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea Cluj. In această chemare se propune să se cultive în acest an în regiune, cel puțin 14.000 ha.

Ing. IACOB POJAR
corespondent

Un deceniu de la istorica Rezoluție din 3—5 martie 1949

Pe calea unei agriculturi înfloritoare

Ing. EUGEN ALEXE
adjunct al Ministrului Agriculturii și Silviculturii

Peste puține zile se împlinesc 10 ani de la elaborarea de către Comitetul Central al P.M.R. a documentului de bază privind sarcinile partidului în lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii.

In momentul eliberării de sub jugul fascist, țara noastră făcea parte din grupa țărilor slab dezvoltate din punct de vedere industrial, iar în agricultură erau puternice rămășițe feudale. 25.000 de gospodării moșierești și chiaburești aveau în mîinile lor mai mult pămînt decît 2,5 milioane de țărani muncitori proprietari de pămînt cu o suprafață pînă la 5 ha. fiecare. Toate mașinile agricole — puține la număr — (tractoare, batoze, locomobile etc.) erau concentrate în mîinile moșierilor și chiaburilor. Micile gospodării țărănești erau lipsite pînă și de cel mai elementar utilaj agricol, fiind nevoite să facă o agricultură cu totul înapoiată. In timp ce majoritatea (65,2%) gospodăriilor sub un ha și aproape jumătate (48,5%) din gospodăriile cu 1—3 ha nu aveau nici o vită de muncă, majoritatea gospodăriilor cu peste 10 ha. aveau 3—5 sau peste 5 animale de muncă.

Subalimentația cronică a țărănimii muncitoare făcea ca pelagra și tuberculoza — boli ale mizeriei sociale și subalimentației — să provoace anual ravagii în lumea satelor. Condițiile de locuit nu erau nici ele mai bune decît condițiile de alimentare sau sanitare.

In 1930, analfabetismul cuprindea peste 47% din populația rurală trecută de 8 ani. Aproape la fiecare doi țărani, unul era analfabet.

In lupta pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc, proletariatul din Romînia, condus de Partidul Comunist, a considerat că problema țărănească era problema principalului său aliat în lupta pentru putere. Incă la Congresul al V-lea, Partidul Comunist și-a înscris printre lozincile principale, confiscarea tuturor pămînturilor regale, moșierești și mînăstirești, împreună cu inventarul lor, fără răscumpărare și împroprietărirea gratuită a muncitorilor agricoli și a țăranilor celor mai săraci. Aceste sarcini au fost îndeplinite de lupta maselor populare sub conducerea partidului comunist, imediat după eliberarea Romîniei de sub jugul fascist. Prin reforma agrară din 1945, au fost smulse din mîinile moșierilor 1.468.000 hectare de pămînt, iar un număr de 918.000 țărani săraci au fost împroprietăriți cu peste 1.000.000 hectare.

După reforma agrară, sprijinul acordat de stat țărănimii muncitoare a fost multilateral și el a reprezentat premisa ridicării producției și a creșterii nivelului de trai al țărănimii cu gospodării mici. De asemenea, dezvoltarea industriei socialiste a permis extinderea legăturilor economice între oraș și sat, între industrie și agricultură, atît pe linia schimbului cît și pe linia producției. S-a întărit continuu rolul conducător al industriei socialiste față de agricultură.

In același timp însă, predominarea gospodăriilor mici și mijlocii țărănești în agricultură a început să frîneze dezvoltarea industrială a țării pe de o parte datorită faptului că nu putea asigura în proporții necesare aprovizionarea populației în creștere a orașului socialist, pe de altă parte, pentru că nu putea asigura cantitatea de materii prime necesare industriei. In același timp, micile gospodării individuale țărănești, împiedicau folosirea rațională și economică a tehnicii moderne pe care industria socialistă o pune la îndemîna agriculturii.

Această situație nu putea fi lichidată decît prin transformarea socialistă a agriculturii, prin unirea liber consimțită a micilor gospodării țărănești în mari gospodării agricole colective. Sarcinile partidului în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii au fost trasate de către Comitetul Central al P.M.R. în ședința plenară din 3—5 martie 1949.

In cei 10 ani care au trecut de atunci, au avut loc uriașe transformări la sate, ca și în viața politică și economică a țării, dar documentele plenarei își păstrează și astăzi în întregime valabilitatea de îndreptar principal și practic pentru organele de partid și de stat în munca de transformare socialistă a agriculturii.

Sub conducerea și îndrumarea partidului, încă în anul 1949, un număr de 4.000 de familii de țărani muncitori au înființat primele 56 de gospodării colective din țara noastră. Dacă începutul a fost anevoios, fiind vorba ca țărănimea să pășească pe un drum nou, neștiut de ea, neumblat încă, nebătătorit, exemplul și experiența Uniunii Sovietice au constituit un sprijin de seamă și un far luminos pe această cale. An de an, prin munca atentă și permanentă dusă de organele și organizațiile de partid în lămurirea țăranilor cu gospodărie individuală, de a trece pe făgașul socialismului, prin exemplul viu și concret al unităților fruntașe, rîndul membrilor diferitelor forme de cooperare în agricultură s-a îngroșat mereu.

Condițiile favorabile create de partid și guvern, munca de lămurire stăruitoare dusă de organele de partid și de stat ca și succesele gospodăriilor agricole colective, care în majoritatea lor și-au dovedit superioritatea față de mica gospodărie individuală, au determinat un număr tot mai mare de țărani muncitori să intre în unitățile socialist-cooperatiste existente sau să înființeze altele noi.

Pînă la Congresul al II-lea al P.M.R. porniseră de drumul socialismului, încadrîndu-se în gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, 382.000 de familii de țărani muncitori, deținînd 19% din suprafața agricolă cooperativizabilă a țării.

Scoțînd în evidență succesele obținute în agricultură, Congresul al II-lea, pe baza unei adînci analize științifice a pus în fața organelor și organizațiilor de partid și a oamenilor muncii din țara noastră, sarcina ca pînă la sfîrșitul celui de al doilea cincinal sectorul socialist al agriculturii să devină preponderent, atît ca suprafață cît și ca producție, și să furnizeze 60—70% din producția agricolă-marfă vegetală și animală.

In vederea realizării acestei mărețe sarcini, partidul și-a mobilizat toate forțele pentru traducerea în viață a hotărîrilor elaborate de Congres, iar ca urmare a activității desfășurate pe baza acestor hotărîri s-a produs o simțitoare înviorare a ritmului de cooperativizare a agriculturii.

Pe baza analizării muncii politice și organizatorice desfășurată pentru realizarea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la transformarea socialistă a agricul-

(Continuare în pag. a 2-a)

NOI OGOARE UNITE

RAIONUL CAREI în preajma completei cooperativizări

An de an unitățile agricole cooperatiste din raionul Carei, regiunea Baia Mare, fiind sprijinite și îndrumate de organele de partid și de stat, de mecanizatorii de la S.M.T. Carei și aplicînd pe scară largă regulile agrotehnice înaintate au obținut producții cu mult mai mari decît țăranii individuali. Anul trecut, de exemplu, în condiții climaterice nefavorabile, gospodăriile colective au recoltat în medie 1570 kg. grîu, 2.800 kg. porumb, 1450 kg. floarea-soarelui, peste 18 tone sfeclă de zahăr la ha., iar întovărășirile agricole 1420 kg. grîu, 2150 kg. porumb, 1222 kg. floarea-soarelui la ha. Colectiva milionară din Berveni a recoltat în medie peste 1960 kg. grîu, cea din Căpleni 2084 kg., iar cea din Cămin peste 1800 kg. la ha. Rezultate bune au fost obținute și de întovărășirile agricole din orașul Carei care au recoltat în medie 1800 kg. grîu la ha., ca și cele din Ghilvaci etc. In acest timp sectorul individual din raion a obținut în medie 1204 kg. grîu, 1974 kg. porumb, 978 kg. floarea-soarelui și 12 tone de sfeclă de zahăr la ha.

Rezultatele obținute de unitățile agricole cooperatiste din raion au fost urmărite cu viu interes de către țăranii muncitori individuali determinîndu-i pe mulți dintre ei să pășească pe calea belșugului. Astfel, în decursul a numai cîteva săptămîni au fost înființate 17 noi întovărășiri agricole. Atît în aceste întovărășiri cît și în unitățile agricole cooperatiste existente au intrat peste 5433 familii de țărani muncitori cu o suprafață de 16.184 ha. teren. In prezent cele 18 gospodării colective și 91 întovărășiri agricole ce cuprind 13.514 familii, dețin 39.018 ha. teren arabil, reprezintă 90,10 la sută din suprafața cooperativizabilă a raionului 32 de comune și sate din cele 35 existente sînt complet cooperativizate.

POP VASILE
corespondent

Sesiunea științifică de referate și comunicări agricole

Eri dimineața a avut loc la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din București, deschiderea sesiunii științifice anuale de referate și comunicări a Institutelor de cercetări și de învățămînt agro-silvic aflate pe teritoriul Munteniei. La această sesiune participă pe lîngă numeroși cercetători și cadre didactice din stațiunile experimentale, institute de cercetări și învățămînt cu caracter agro-silvic, cadre din conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, precum și o delegație de specialiști din partea Institutului agronomic „Gheorghi Dimitrov" din Sofia.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. ing. Marin Stancu, adjunct al Ministrului Agriculturii și Silviculturii, care a arătat în mod succint realizările obținute în acest an de oamenii de știință din domeniul agriculturii. Tov. ing. M. Stancu a subliniat îndeosebi necesitatea coordonării muncii de cercetare din agricultură și silvicultură, pentru a răspunde în mai mare măsură nevoilor practicii agriculturii socialiste din țara noastră.

In continuare, se vor prezenta o serie de referate susținute de către cercetătorii Institutului de cercetări pentru cultura porumbului, I.C.Z. etc. Lucrările continuă.

Mii de tone de cereale valorificate prin cooperative

Anul trecut, producătorii agricoli din satele și comunele raionului Vidra, regiunea București, au valorificat la preț de achiziții prin cooperativele sătești mii și mii de tone de produse agro-alimentare. Astfel, au fost valorificate peste 465.000 de kg de grîu, aproape 630.000 de kg de porumb, 189.500 de kg de floarea-soarelui, aproape 3.700.000 de kg de diverse legume și zarzavaturi, peste 6 vagoane de struguri, aproape 1.000.000 de kg de cartofi, sute de mii de ouă și altele. Pe lîngă produsele agro-alimentare valorificate prin sistemul achizițiilor, țăranii muncitori din acest raion au mai livrat, pe bază de contract tot prin cooperativele sătești, peste 400.000 de kg de grîu, 152.000 de kg de porumb, 204.000 de kg de floarea-soarelui etc. Cele mai mari cantități de cereale vîndute statului pe baze de contract și prin achiziții aparțin producătorilor agricoli din comunele Valea Dragului, Vărăști, Vidra-sat, Colibași, Grădiștea, Comana și Frumușani.

Nu au trecut decît cîteva zile din acest an și țăranii muncitori din comunele Colibași, Comana, Călugăreni și Vidra, au și încheiat contracte pentru aproape 120.000 de kg de grîu, porumb și floarea-soarelui.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

COLECTIVIȘTI HARNICI

Harnicii membri ai gospodăriei colective „Prietenia Romîno-Coreeană" din Făcăeni, regiunea Constanța, se străduiesc, în aceste zile, să pună bază trainică unor producții bogate în anul 1959, atît la culturile de cîmp, cît și în sectorul zootehnic.

In prima fotografie îi vedem pe magazionerul Cantaragiu Petrache, pe ing. agronom al colectivei Ion Albulescu și pe vicepreședintele gospodăriei, Stan Mocănescu, analizînd starea grîului depozitat.

Iată-i în a doua fotografie pe mecanicii Gh. Brăileanu și Petre Stoica precum și pe colectiviștii Nic. Vlădilă și Stancu Panait lucrînd la repararea semănătorilor.

In fotografia a treia, tov. ing. Ion Albulescu explică brigadierului Constantin Sgură și îngrijitorului Dumitru Turlui cum se prinde crotaliul animalelor.

Hotărîrea colectiviștilor din Chișcăreni...

In cadrul adunării generale pentru întocmirea planului de producție pe anul 1959, colectiviștii din comuna Chișcăreni — regiunea Iași, după ce au calculat necesarul de sămînță și cantitățile ce vor fi împărțite la ziua-muncă, au hotărît că în acest an, ei pot vinde statului — pe lîngă produsele din sectorul zootehnic — și cîte 450 de kg de grîu, 400 de kg de porumb și 800 de kg de floarea-soarelui, de fiecare hectar cultivat.

Chiar în acea zi, colectiviștii din Chișcăreni au încheiat contract cu IRAC Recolta pentru a vinde statului 40 de tone de grîu, 20 de tone de porumb, 2 tone de orzoaică și 25 de tone de floarea-soarelui.

...și a întovărășiților din Unțești

Țăranii muncitori întovărășiți din comuna Unțești, raionul Bîrlad, s-au convins pe deplin în anul 1958, că încheind contracte cu statul pentru vînzarea cerealelor obțin cîștiguri însemnate — între altele primind avansuri la contractare și plătindu-li-se separat transportul pînă la baza de recepție. Ca urmare, ei au încheiat de curînd contracte pentru a vinde cantități sporite de cereale din recolta acestui an. De pildă, întovărășitul Costică Cazmir a încheiat contract pentru a vinde 300 de kg de grîu, 200 de kg de porumb și 300 de kg de floarea-soarelui; Ion Budacu a contractat 300 de kg de grîu, 400 de kg de floarea-soarelui, 200 de kg de orz și 200 de kg de porumb.

I. ALEXANDRU

Invățămîntul de masă în gospodăriile de stat din regiunea Ploești

Se poate mai mult

Problema invățămîntului agrozootehnic de masă s-a bucurat, după părerea noastră, de o atenție corespunzătoare importanței sale din partea trustului Gostat Ploești.

Unitățile au primit la timp instrucțiunile și indicațiile necesare iar rezultatul acestei activități este urmărit intr-o evidență operativă la regiune. Aceasta ne-a ajutat de altfel și pe noi în mod hotăritor în analiza modului cum se desfășoară activitatea cercurilor agrozootehnice în gospodăriile de stat din regiunea Ploești.

In cele 68 de cercuri repartizate după cum urmează: 5 de legumicultură, 17 pentru mecanizatori, 18 zootehnice, 15 pentru cultura mare, 11 de viticultură și 2 de pomicultură, au fost cuprinși 1232 de cursanți cu cele mai diferite profesii: șefi de brigadă, tractoriști, pontatori alimentatori, mecanici, maiștri, muncitori din cultura mare, legumicultura, viticultură, zootehnie etc.

Semnificativ pentru prestigiul de care se bucură învățămîntul de masă în rîndul muncitorilor din gospodăriile de stat din regiune este și faptul că tractoriștii de la G.A.S. Puchenii Mari și G.A.S Stîlpu au cerut ei înșiși să se înființeze în unitățile lor cursuri speciale de studii. Bineînțeles că aceste cereri au fost îndeplinite.

Dar fiindcă ne-am propus să cercetăm mai amănunțit felul cum se desfășoară după două luni de zile procesul de învățămînt în cadrul regiunii Ploești, trebuie să arătăm că, în general, situația este satisfăcătoare. Sînt chiar gospodării de stat ca cele din Rm. Sărat, Țintești, Mărăcineni și Bilcurești, care merită chiar să fie date ca exemplu pentru punctualitatea cu care îndeplinesc planul de învățămînt, programul de lecții etc. Și alte unități au rezultate bune dar faptul că nu toți lectorii au trimis la trustul regional planul tematic al cercului îngreunează ținerea unei evidențe a desfășurării procesului de invățămînt. Astfel simpla comunicare a lecției ținute nu poate fi suficientă, deoarece fiecare lector a avut libertatea să-și fixeze un număr variabil de teme în funcție de posibilitățile și specificul cercului, a unității respective etc. Dacă s-ar fi ținut seama de acest amănunt, nu lipsit de importanță, evidența actuală pe care o are trustul Gostat Ploești ar fi fost mai eficientă.

Oricine cercetează atent modul cum se desfășoară activitatea celor 68 de cercuri existente în regiune, va fi surprins de faptul că în cadrul aceleiași gospodării unele cercuri sînt mai avansate iar altele serios rămase în urmă. Bunăoară la gospodăria de stat Buzău cercul de legumicultură a făcut abia 4 lecții în timp ce la cercurile de mecanizare și zootehnie s-au ținut cîte un număr dublu de lecții. Același lucru se poate observa și la G.A.S. Cîndești unde cercul zootehnic era abia la lecția a patra. O situație total nesatisfăcătoare se observă la G.A.S. Măgurele unde centrul de mecanizare este numai la lecția a treia și la G.A.S. Stîlpu unde același cerc s-a împotmolit la lecția a patra.

Cercetînd situația pe prima decadă a lunii februarie se mai observă, în general, că cercurile legumicole din regiune sînt cele mai rămase în urmă. Lectorii care răspund de această activitate la G.A.S. Buzău, G.A.S. Movila Vulpii, G.A.S. Ploești, G.A.S. Răzvad, să înțeleagă că o asemenea situație trebuie imediat remediată.

E necesar să fie grăbit și intensificat ritmul de predare al lecțiilor la cercurile cu mecanizatorii din toate unitățile și în special la G.A.S. Stîlpu, G.A.S. Măgurele, G.A.S. Ceptura, G.A.S. Cîndești, G.A.S. Cilibia, G.A.S. Drăgănești, G.A.S. Ploești, G.A.S. Movila Vulpii și G.A.S. Urlați. Ținînd seama de experiența altor unități din țară ar fi necesar ca în aceste cercuri să se facă cîte două lecții pe săptămînă. Același lucru l-am recomanda și pentru cercurile viticole de la G.A.S. Răducești și G.A.S. Răzvad. Cu mai multă operativitate acestea vor putea astfel să ajungă cu lecțiile la zi.

Din cele arătate pînă acum se desprinde, credem, cu claritate faptul că nu toate conducerile gospodăriilor de stat din regiunea Ploești acordă atenția cuvenită învățămîntului agrozootehnic de masă. Intrucît nu mai ne rămîn efectiv decît trei-patru săptămîni pentru această importantă activitate, trebuie luate măsuri urgente pentru accelerarea ritmului de predare în unele unități spre a aduce la nivelul fruntașilor și pe cei întîrziați. Aceasta este pe deplin posibil dacă se vor face eforturile corespunzătoare.

LUCIAN CURSARU

Tinerii și vîrstnicii din gospodăria colectivă din comuna Modelu, regiunea București, obișnuiesc să se întrunească seara, la unul din ei, și să citească articolele apărute în ziarele din acea zi.

Mai multă atenție muncii de achiziții, contractări și preluări de animale

Anul trecut, din cele 20 de oficii de achiziții și contractări de animale (O.R.A.C.A.), cîte există în regiunea București, doar cîteva și-au realizat planul. Unele oficii însă, au avut realizări sub planul stabilit. Datorită acestui fapt, oficiul regional de achiziții și contractări n-a putut să-și îndeplinească integral planul. La achiziții, de pildă, planul a fost realizat în procent de 98,2 la sută.

Cele mai slabe rezultate la achiziții și preluări din contracte le-au avut oficiile raionale Lehliu, Giurgiu, Oltenița, Alexandria și altele. De pildă, în raionul Alexandria planul de achiziții a fost realizat în procent de numai 55,9 la sută, iar preluări din contracte în procent de 48,1 la sută. Situații asemănătoare sînt și în celelalte oficii raionale.

Intrebîndu-l zilele acestea pe tov. Teodor Apolzan, șeful serviciului producție al oficiului regional de achiziții și contractări, care este explicația că nu toate oficiile și-au realizat planul pe 1958, dînsul mi-a spus:

— Sînt mai multe. Vă spun doar cîteva. In primul rînd conducerile oficiilor fruntașe, ca, de pildă, Domnești și București au organizat cu mult interes munca aparatului de teren, au executat un control permanent asupra achizitorilor și agenților comunali, au știut să-i mobilizeze și, ceea ce este mai important, au reușit să-și creeze raporturi juste, de încredere, cu masa de producători agricoli. La aceasta se adaugă și justa recepționare a animalelor în baze. Cît privește celelalte oficii, lucrurile au mers tocmai pe dos — a mai adăugat tovarășul Apolzan. Bunăoară, în majoritatea oficiilor raionale munca de achiziții, contractări și preluări era lăsată mai mult pe seama agenților comunali. Achizitorii erau doar simpli curieri. Ei preluau de la agenții comunali actele, le semnau și le depuneau la raion. De asemenea, cele mai multe oficii nu au fost mobilizate de la început pe linia îndeplinirii planului, iar o parte a aparatului de teren de la unele oficii s-a preocupat mai mult de rezolvarea unor interese personale, în dauna muncii întreprinderii. Astfel de cazuri s-au petrecut mai ales în raionul Lehliu. De asemenea, aparatul de îndrumare și control al oficiilor raionale (directorul și tehnicianul cu achizițiile) nu a efectuat un control sistematic, multilateral, în comună. Acesta a imprimat în cele mai multe raioane un sistem de muncă pe campanii, fapt care a derutat aparatul operativ și nu a permis realizarea sarcinilor.

Cu ocazia prelucrării planului de achiziții și contractări pe anul 1959, conducerea oficiului regional a analizat felul în care oficiile raionale s-au achitat de sarcini pe anul 1958. Totodată, cu acest prilej, s-au luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice pentru îmbunătățirea muncii aparatului raional și comunal de achiziții și contractări. In multe raioane elementele delăsătoare și afaceriste au fost înlocuite cu oameni capabili, dornici de a munci cinstit în vederea realizărilor sarcinilor de plan ale întreprinderilor O.R.A.C.A. Noile măsuri luate de conducerea oficiului regional de achiziții și contractări de animale București și-au arătat roadele chiar în prima lună a anului în curs. Astfel, din planul de contractări pe trimestrul întîi, doar în cîteva zile din luna ianuarie s-a realizat pe întreaga regiune 16,7 la sută la bovine, 15,3 la sută la mînzați, 22,3 la sută la viței și 43,6 la sută la porci.

Succese frumoase în această acțiune a reușit să dobîndească oficiul raional Călărași (director Ion Călin), care în luna ianuarie a realizat din planul trimestrial la contractări 66 la sută la bovine, 88,7 la sută la porci, 80 la sută la viței și 55 la sută la mînzați. Numai în cîteva zile gospodăriile colective din acest raion au încheiat contracte pentru îngrășarea și livrarea a 1000 de porci. Gospodăria colectivă „Gheorghi Dimitrov" din satul Ceacu a încheiat contracte pentru îngrășarea și livrarea unui număr de 200 porci, cea din comuna Roseți pentru 150 etc.

Pentru ca în anul acesta acțiunea de achiziții, contractări și preluări de animale în cadrul O.R.A.C.A. — regiunea București să obțină rezultate mult mai bune ca în 1958, oficiul regional, pe lîngă măsurile luate, va trebui să exercite o muncă de îndrumare și control pe teren, mai eficace ca pînă acum. In prezent o atenție mai mare trebuie acordată acelor raioane (Brănești, Răcari, Titu, Videle și Vidra), unde munca de achiziții și contractări merge mai slab.

GH. BACIU

GRÎU din GAZ METAN?

Însemnări de la Combinatul Chimic din Făgăraș

Ceața care s-a lăsat te împiedică să privești mai departe. Din motive practice, trebuie să renunți a căuta undeva, mai în fund, crestele semețe ale Negoiului. Te poți împiedica la tot pasul de vreo țeava încă neinstalată sau de marginea vreunei gropi cu var. Harababura ordonată a șantierului te încurcă la visare. Și totuși ești mereu înclinat să visezi mai ales că nu peste multă vreme visul va deveni realitatea cea mai pipăibilă.

Aici, la Făgăraș, va intra în curînd în funcțiune un combinat de îngrășăminte azotoase. Proporțiile construcției? Marele combinat va produce anual 100.000 de tone de asemenea îngrășăminte — dar deosebit de prețios ogoarelor țării.

— Astea-s făbricuțele, ne-a explicat inginerul șef al șantierului, tov. Jan Forst, referindu-se la cele trei clădiri din care abia ieșisem și unde mașini complicate continuau, supravegheate de om, combinațiile tainice: acid azotic + amoniac = îngrășămînt azotos.

Am deslușit în vocea inginerului șef o nuanță de dispreț. Ca să reabilitez „făbricuțele" voi spune că dacă ele produc puține îngrășăminte, în schimb în încăperile lor își încep ucenicia în tainele producției industriale foarte mulți specialiști — cadre de bază pentru viitorul combinat. Ceea ce, să recunoaștem, nu-i deloc puțin.

Ceața s-a risipit poftindu-ne parcă să privim măreția noilor construcții.

Cea mai complicată dintre fabricile combinatului este, fără doar și poate, **fabrica de amoniac**. De altfel aici, în instalațiile sale, gazul metan, materia primă a îngrășămîntului primește „viza de intrare în producție". Peste 26.000 m.c. de gaz metan vor intra în fiecare ceas în instalația de cracare a fabricii. El va fi supus unor complicate combinații și reacții la temperaturi și presiuni înalte.

Cu mîndrie privirea ți se oprește pe compresoarele uriașe, avînd o capacitate de 2.000 m.c. gaz metan pe oră și care sînt în stare să întrețină o presiune de peste 300 de atmosfere. Aceste mașini au fost construite de muncitorii Uzinelor „23 August" din București, „îndrăzneală" de neînchipuit altădată — în timpul capitaliștilor.

Trecem cu oarecare sfială pe lîngă platforma înaltă de peste 40 de metri. Aici se instalează utilajele de purificare și sinteză a amoniacului. Coloanele de sinteză poartă marcă cehoslovacă — expresie a colaborării frățești dintre țările socialiste.

Prima plimbare și cele dintîi combinații ale gazului metan se petrec în această fabrică.

— Să mergem la **fabrica de acid azotic** — ne invită inginerul Tiberiu Bota, șeful secției amoniac și îngrășăminte. Invitația sună obișnuit, ca un salut de toate zilele. Emoția rămîne pentru noi.

Intr-o clădire de mai multe etaje se află instalate vaporizatoarele de amoniac și elementele de oxidare. Mai multe uzine din țara noastră au colaborat la fabricarea acestor utilaje.

— Să nu respirați tot aerul — glumi unul dintre însoțitori.

Cu respirația tăiată am ascultat explicațiile. In aceste instalații, „elemente" cum se numesc, aerul va fi pus să facă o treabă neobișnuită. Cu ajutorul unor catalizatori, amoniacul va intra în reacție cu aerul pompat neîntrerupt din atmosferă, dînd ca rezultat oxidul de azot. Oxidul astfel obținut va fi trimis spre turnurile de absorbție — niște coloși, 10 la număr — unde mai întîi va deveni bioxid de azot. Apoi în contact cu apa se va transforma în acid azotic.

Și astfel, reacțiile fermecate continuă, apropiindu-se de ultima fază.

Clădirea **fabricii de azotat de amoniu** întrece 50 de metri înălțime. Cu ajutorul utilajelor complicate furnizate tot de uzine și fabrici din țara noastră, acidul azotic va fi transformat aici în granule de azotat de amoniu pentru îngrășămînt. Apoi trenuri, trenuri, vor lua drumul satelor noastre sporind și pe această cale rodnicia ogoarelor.

Privind Combinatul chimic de la Făgăraș mi-am amintit de un joc distractiv și folositor în același timp. Jocul, bine cunoscut, constă în explicarea legăturii ce există între lînă, bunăoară, și localitatea Palas.

Prin strădaniile muncitorilor și tehnicienilor de la Combinatul făgărășan și de la altele asemănătoare, țăranii muncitori vor putea răspunde cu ușurință într-un viitor foarte apropiat la întrebarea ce legătură este între gaz metan și grîu. Cele 100.000 de tone îngrășăminte azotoase ce vor fi trimise an de an spre ogoarele patriei, însemnează un spor de circa 200.000 tone de grîu smuls pămîntului spre îndestularea omului muncitor.

Acest lucru l-au înțeles pe deplin constructorii combinatului, hotărîți să răspundă chemării partidului de a da la timp producției, marea întreprindere.

T. OPREA

In Editura Agro-Silvică de Stat vor apare:

ZARA FL. — Curs de rezistența materialelor, E.A.S.S., aproximativ 992 pagini, aproximativ 45 lei, apare legat în pînză.

Lucrarea cuprinde în general problemele înscrise în programa analitică elaborată de M.I.C. pentru facultățile de mecanică. Adresîndu-se în special studenților facultății de mecanizarea agriculturii, lucrarea cuprinde în afară de expunerea principiilor, raționamentelor și metodelor de calcul — numeroase probleme rezolvate, probleme specifice construcțiilor de mașini agricole.

De asemenea, pentru ca această lucrare să poată fi utilizată și de inginerul proiectant în domeniul mașinilor agricole, se prezintă o serie de tabele și grafice cuprinzînd prevederile standardizate necesare lucrărilor de proiectare.

TARNORUTCHI I. — Bolile comune omului și animalelor, E.A.S.S., aproximativ 60 pagini, aproximativ 1,25 lei, apare broșat (lb. maghiară).

Este o lucrare de popularizare tradusă din limba romînă în care sînt descrise cele mai importante boli comune omului și animalelor cum sînt: turbarea, tuberculoza, morva, antraxul, rujetul, toxinfecțiile alimentare, teniozele, trichinoza și tricoinfecțiile.

Lucrarea dă cititorilor un strict necesar de cunoștințe asupra bolilor care se pot lua de la animale, asupra semnelor acestor boli la om și animale și asupra măsurilor de prevenire și combatere.

Scrisă pe înțelesul tuturor, lucrarea prezintă mare importanță pentru masele largi de cititori și în special pentru oamenii muncii de la sate, din ferme și gospodării agricole, care vin mai frecvent în contact cu animalele.

Corespondenții ne scriu

despre cursurile agrozootehnice de masă

Colectiviștii sînt exemplu

Membrii gospodăriei agricole colective din Cocargeaua, raionul Fetești, dovedesc mult interes pentru învățămîntul agrotehnic. La cursul care funcționează în gospodărie sînt prezenți regulat peste 150 de colectiviști. Inginerul agronom al gospodăriei, în același timp lector al cursului, tov. Ioan Nicolae, explică amănunțit participanților însemnătatea aplicării regulilor agrotehnice pentru sporirea producției vegetale și animale.

După predarea lecției privind importanța folosirii îngrășămintelor organice și minerale, cursanții, sub îndrumarea lectorului, au început să care pe terenul gospodăriei gunoiul de grajd. Este pe sfîrșite terminarea reparării utilajului agricol pentru campania agricolă care se apropie.

ANGHEL I. COSTICA

Un cerc neglijat

La primele 2-3 lecții, numărul participanților la cercul agrozootehnic din comuna Severinești, raionul Turnu Severin, a fost de peste 80.

Cu timpul, participarea a fost tot mai scăzută, la ultimele lecții fiind prezenți abia 10—12 cursanți. In principal, această scădere trebuie pusă pe seama organelor agricole ale sfatului popular comunal (agent agricol Balica Ion și referent agricol Vilceanu Constantin) care s-au dezinteresat complet de activitatea cercurilor ce funcționează în comună. Aceștia, ca și președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal tov. Ion Blendea, au lăsat toată grija bunei desfășurări a cursurilor pe seama lectorilor, care însă nu izbutesc să le facă pe toate.

Sînt numeroase exemplele care vorbesc despre foloasele pe care le au țăranii muncitori care iau parte la formele de învățămînt agricol. Ascultînd lecția despre cultura cartofului mai mulți cursanți printre care Barbu Matei și Bosica Ion s-au angajat să facă iarovizarea cartofilor pentru a obține recolte timpurii și chiar două recolte de cartofi pe an.

Ținînd seama de însemnătatea acestei forme de învățămînt pentru ridicarea nivelului agrotehnic al țăranilor muncitori, comitetul executiv al sfatului popular comunal trebuie să lichideze cu nepăsarea și să ajute cercurile care funcționează în comună pentru ca acestea să isprăvească la timp predarea întregului ciclu de lecții. De ajutor deosebit are nevoie cercul din satul Poiana unde pînă la începutul lunii februarie nu se ținuseră decît două lecții.

GH. BORONTEA

Interes pentru studiu

Primul cerc agrozootehnic a funcționat în satul Genuneni, raionul Horezu, în anul 1955. De atunci interesul țăranilor muncitori pentru învățătură a crescut continuu. La cercul care funcționează în prezent participă numeroși locuitori ai satului — membri ai întovărășirii agricole, ai întovărășirii pomicole precum și individuali.

Săptămînal, cursanții ascultă expunerile documentate ale lectorului Dumitru Ionescu care în timpul lecției folosește numeroase exemple din practica de producție a întovărășiților din sat. Lecția predată săptămîna trecută a tratat probleme privind însemnătatea dezvoltării legumiculturii și a plantării căpșunilor, culturi ce pot fi cultivate cu bune rezultate prin partea locului.

N. PIETRARU

Pe calea unei agriculturi înfloritoare

(Urmare din pag. 1)

țării, Rezoluția ședinței plenare a Comitetului Central al P.M.R. din 16—17 iulie 1956 a arătat că numai din decembrie 1955 și pînă la sfîrșitul lunii iunie 1956, numărul gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole a crescut de la 6.325 la 9.436, iar numărul familiilor de țărani muncitori intrați în această perioadă în unitățile socialiste a crescut cu 51%. Plenara a luat hotărîri de mare însemnătate pentru obținerea de noi succese în construcția socialismului la sate, subliniind ca o condiție esențială a dezvoltării sectorului socialist în agricultură, intărirea economico-organizatorică a unităților socialist-cooperatiste, și lărgirea lor cu noi membri. Plenara a mai făcut o serie de recomandări pentru modificarea și completarea unor prevederi ale statutului gospodăriilor colective privind în special obligativitatea de a se repartiza avansuri bănești lunare, sau cel mai tîrziu trimestriale, pînă la 50% din veniturile ce se cuvin membrilor pentru munca depusă. Această nouă prevedere din statut a constituit un imbold pentru gospodăria agricolă de a-și asigura venituri tot mai mari și în tot timpul anului.

Pentru rezolvarea sarcinii centrale — ridicarea necontenită a nivelului de trai al oamenilor muncii — care stă în centrul atenției sale, Partidul Muncitoresc Romîn, în cadrul Plenarei C.C. din 27—29 decembrie 1956, a mai luat o serie de măsuri în vederea stimulării producției agricole și îmbunătățirii aprovizionării oamenilor muncii cu produse agro-alimentare. Plenara a hotărît adoptarea sistemului de constituire a fondului central la grîu, porumb, secară, floarea-soarelui, cartofi, lapte, pe calea achizițiilor și contractărilor, desființînd sistemul cotelor obligatorii la aceste produse.

Partidul a arătat că în aceste condiții noi, crește și mai mult importanța sectorului socialist din agricultură, a cărui lărgire și consolidare reprezintă baza sigură a ridicării nivelului de trai al țărănimii muncitoare.

Un eveniment de o deosebită importanță pentru dezvoltarea in viitor a sectorului socialist-cooperatist în agricultură l-a constituit Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, desfășurată la Constanța la începutul lunii aprilie 1958. Analizînd felul cum se îndeplinesc directivele Congresului al II-lea al P.M.R., cu privire la transformarea socialistă a agriculturii și la creșterea producției agricole, s-au scos în evidență — printre altele — succesele obținute în acest domeniu, arătîndu-se totodată necesitatea consolidării și dezvoltării neîncetate a sectorului socialist-cooperatist.

La consfătuire s-a arătat, de asemenea, că datorită creșterii bazei tehnico-materiale și a muncii politice și organizatorice desfășurate de partid și de stat, la 1 martie 1958, sectorul socialist cooperatist din agricultură cuprindea 45% din totalul familiilor de țărani muncitori (1.528.579 familii) și aproape 37% din suprafața agricolă cooperativizabilă din țară (3.830.376 hectare). Impreună cu suprafețele gospodăriilor agricole de stat, ale sfaturilor populare și ale altor instituții de stat, sectorul socialist cuprindea aproape 7.500.000 hectare, reprezentînd 52,4% din întreaga suprafață agricolă a țării.

An de an, unitățile agricole socialist-cooperatiste s-au dezvoltat și întărit din punct de vedere economic. Conducerile și membrii acestor unități au înțeles și au văzut în general în mărirea averii obștești chezășia sporirii producției vegetale și animale și a ridicării nivelului lor de trai, reținînd în mod regulat, în fiecare an, sumele prevăzute de statut pentru creșterea fondului indivizibil. Astfel, la sfîrșitul anului 1957, valoarea averii obștești a gospodăriilor colective a depășit cu 32% pe cea din 1956, revenind în medie pe o gospodărie colectivă aproape 518.000 lei față de numai 379.000 lei în 1956. In anul 1958, a fost o creștere și mai accentuată. De asemenea, întovărășirile fruntașe au folosit forme diverse de creare și dezvoltare a fondului obștesc. In unele întovărășiri se practică, de pildă, cultivarea unor suprafețe de teren cu culturi tehnice și cu alte plante, iar sumele încasate din vînzarea acestor produse merg la fondul obștesc al întovărășirii.

Astfel a crescut numărul întovărășirilor agricole care și-au creat și sporit averea obștească. La data de 1.XI. 1958, de pildă, 8.362 întovărășiri aveau avere obștească în valoare de 41.600.000 lei față de 4.069 întovărășiri cu 13.983.000 lei la sfîrșitul anului 1957.

In unitățile socialist-cooperatiste există preocuparea pentru o justă specializare și dezvoltare multilaterală, pentru sporirea producției globale și a producției marfă, pentru mecanizarea lucrărilor agricole. In această direcție, au fost obținute succese remarcabile. Unele gospodării agricole colective și chiar raioane întregi (Jimbolia, Roman, Oradea) au atins în anul 1957, iar în unele cazuri au depășit nivelul producției de cereale ce-l aveau planificat pentru anul 1960.

Alături de acestea o importanță mare o au și legumicultura, viticultura, pomicultura, culturile tehnice, creșterea animalelor. Condițiile deosebit de prielnice din țara noastră pentru dezvoltarea culturii legumelor, a viței de vie și a pomilor oferă unităților socialist-cooperatiste largi posibilități cu privire la extinderea an de an a acestor valoroase culturi, aducîndu-le însemnate venituri. G.A.C. „Steaua Roșie", din Pădureni — regiunea Galați, de exemplu, a obținut în anul 1957, pe o suprafață de 120 ha. de vie, un venit de 3.573.000 lei, ceea ce a permis acestei gospodării să repartizeze pentru o zi-muncă 70 lei, în afară de produsele date în natură. Mari posibilități au unitățile socialist-cooperatiste în ceea ce privește extinderea plantațiilor de pomi, în special pe terenurile improprii cultivării altor culturi agricole.

In asigurarea unei depline dezvoltări și consolidări a acestui sector, un rol important îl are îmbinarea rațională a ramurii producției vegetale cu ramura producției animale. Realizarea acestei sarcini va duce la îndeplinirea a două mari țeluri; în primul rînd, unitatea respectivă își creează un izvor permanent de venituri în tot timpul anului și un izvor de obținere a îngrășămintelor naturale, iar în al doilea rînd, unitățile cooperatist-socialiste dau o contribuție însemnată la mărirea cantităților de produse animale pentru nevoile industriei și ale populației.

Ca urmare a recomandărilor Consfătuirii de la Constanța, sub îndrumarea organizațiilor de partid, s-a desfășurat o activitate susținută pentru întărirea economico-organizatorică a sectorului cooperatist existent prin: dezvoltarea multilaterală și extinderea ramurilor de producție; creșterea fondului de bază și justa îmbinare a intereselor obștești și personale ale cooperatorilor cu interesele generale ale statului.

Gospodăriile agricole colective îndrumate să dezvolte cultura plantelor tehnice și a legumelor pe bază de contract și să-și organizeze mai bine producția, au realizat venituri mari. Sînt cunoscute cele peste 100 de gospodării colective devenite milionare încă din 1957, ca urmare a cultivării pe mari suprafețe a acestor culturi.

De asemenea, gospodăriile colective au fost îndrumate și ajutate să-și îmbunătățească organizarea și retribuirea muncii. Astfel, aplicînd în practică indicațiile Consfătuirii de la Constanța un număr de peste 500 gospodării colective au introdus în anul 1958, retribuirea muncii membrilor nu numai după zile-muncă, ci și în raport cu rezultatele obținute în producție, măsură ce a contribuit la sporirea cointeresării materiale a membrilor în obținerea de producții mari la ha.

Prin aplicarea regulilor agrotehnice pe scară mai largă și extinderea experienței fruntașilor în producție, gospodăriile agricole colective au obținut în 1957 producții sporite. Astfel, la grîu de toamnă au depășit sectorul individual cu 250 kg/ha., la porumb cu 426 kg/ha., la floarea-soarelui cu 267 kg/ha. etc.

In anul 1958, gospodăriile colective și-au sporit efectivele de animale din producția proprie și prin cumpărări.

Față de existentul la 31 decembrie 1957, la 31 decembrie 1958 aveau cu 43,6% mai multe bovine, cu 103,9% mai multe porcine, cu 38,6% mai multe ovine și cu 131,7% mai multe păsări.

In cursul anului 1958, un număr de 1870 de întovărășiri agricole au trecut la executarea în comun a tuturor lucrărilor și peste 7.500 întovărășiri au efectuat în comun toate arăturile precum și semănatul, recoltatul și treieratul păioaselor.

Pentru îmbunătățirea bazei furajere, în anul expirat s-au însilozat cu 700.000 tone nutreț verde mai mult decît în 1957, din care la gospodării colective cu 480.000 tone. Realizări însemnate în această privință au obținut regiunile Constanța, Galați, Suceava, Regiunea Autonomă Maghiară și Timișoara.

In obținerea unor succese atît de mari în opera de transformare socialistă a satelor, un rol deosebit de important în cursul deceniului care a trecut, l-au avut stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat. Așa cum s-a subliniat în Rezoluția din 3-5 martie 1949, stațiunile de mașini și tractoare ale statului au marele rol de a convinge prin practică țăranul sărac și mijlocaș despre superioritatea muncii cu mijloace mecanizate pe suprafețe întinse fără haturi.

Dacă în anul 1948 au existat numai 76 S.M.T.-uri, prin punerea la dispoziție de către stat a mijloacelor financiare numărul lor a crescut treptat ajungîndu-se astăzi la 240 stațiuni de mașini și tractoare, care constituie baza tehnico-materială creată de statul democrat-popular pentru asigurarea dezvoltării și consolidării sectorului socialist cooperatist din agricultură.

In cei 10 ani de existență a S.M.T.-urilor, pe baza succeselor obținute de industria noastră socialistă în lărgirea producției de mașini și utilaje pentru agricultură și a sprijinului frățesc primit din partea Uniunii Sovietice, s-a îmbunătățit mult dotarea lor cu mașini moderne, ceea ce a lărgit și întărit sistematic baza lor tehnică. Dacă în 1949 existau 102 S.M.T.-uri care dispuneau de 4.631 tractoare convenționale de 15 C.P. revenind pe un S.M.T. 45 tractoare convenționale, astăzi, stațiunile de mașini și tractoare dispun de 20.380 tractoare convenționale de 15 C.P. revenind pe un S.M.T. 85 tractoare convenționale. S.M.T.-urile mai dispun de asemenea de peste 1.500 combine de cereale, 7.500 cultivatoare, 4.500 secerători-legători, 8.300 batoze, tocători de nutreț, mașini de împrăștiat îngrășăminte etc.

Dacă în primii ani de activitate S.M.T.-urile se rezumau la lucrări de arat și treierat, în prezent ele sînt în măsură să execute principalele lucrări agricole trecînd de asemenea la mecanizarea unor lucrări noi ca: recoltarea și pregătirea furajelor, tunsul electric al oilor, combaterea dăunătorilor și executarea unor lucrări de ameliorații, desfundări etc., prin înființarea de brigăzi speciale.

Majoritatea stațiunilor de mașini și tractoare au adus o însemnată contribuție la creșterea sectorului cooperatist din raza lor de activitate, făcînd ca, an de an, să crească volumul de lucrări executate de S.M.T.-uri în unitățile cooperatist-socialiste.

In mod treptat, în stațiunile de mașini și tractoare s-a realizat o continuă îmbunătățire în domeniul organizării muncii ceea ce a contribuit la reducerea timpului neproductiv și a deplasărilor în gol, la economia de carburanți și lubrifianți, la executarea unui număr de ha. arătură normală din ce în ce mai mare pe tractor convențional de 15 C.P. Exemplul mecanizatorilor de la S.M.T. Fibiș — regiunea Timișoara care au efectuat 432 ha. arătură normală pe fiecare tractor convențional, este edificator. Dacă toate stațiunile de mașini și tractoare ar fi realizat un asemenea randament mediu s-ar mai fi putut lucra cu același inventar, încă 3,3 milioane ha. arătură normală, adică încă 60% din realizările efective ale anului trecut.

In lupta de îmbunătățire a utilizării parcului de mașini, au apărut forme noi de organizare a muncii. Printre acestea se numără și brigăzile de tractoare permanente, repartizate pentru o perioadă mai lungă pe lîngă unitățile agricole cooperatiste din aceleași comune. In anul 1957 au lucrat în brigăzile permanente 3.250 tractoare. In primăvara anului trecut numărul tractoarelor care au lucrat în brigăzi permanente repartizate pentru cel puțin un an de zile în aceleași unități agricole, a crescut la 9.500. Prin funcționarea brigăzilor permanente, s-au întărit legăturile dintre mecanizatori și gospodăriile unde lucrează, s-au redus deplasările in gol ale tractoarelor și mașinilor agricole și s-a întărit răspunderea mecanizatorilor pentru calitatea lucrărilor executate.

Ca efect al dezvoltării sectorului cooperatist și al întăririi organizatorice a S.M.T.-urilor, acestea din urmă au obținut în anul 1958 realizări mai mari decît în anul precedent executînd cîte 50 ha. arătură normală mai mult de fiecare tractor convențional; totodată, în cursul anului trecut prețul de cost pe hantru a scăzut cu peste 10%. Stațiunile de mașini și tractoare au realizat în anul 1958 cca. 1.300.000

Prevederi de buni gospodari

Deşi tînără, gospodăria colectivă „23 August“ din comuna Merei, raionul Buzău, a obţinut anul trecut rezultate vrednice de toată lauda. Cei 136 de membri colectivişti se pot mîndri, şi pe bună dreptate, atît cu producţiile dobîndite la culturile din cîmp, cu cele din sectorul viti-pomicol, cît mai ales cu produsele şi banii primiţi la ziua-muncă. Astfel, cu toată seceta, colectiviştii au recoltat în anul trecut la hectar cîte 1.150 kg grîu, 1.300 kg mazăre, 1.125 kg floarea-soarelui, 2.000 kg porumb boabe. Valoarea zilei-muncă a depăşit aici suma de 60 de lei. La fiecare zi-muncă gospodăria colectivă a dat numeroase produse (grîu, porumb, mazăre, cartofi, brînză, vin, ţuică, fructe etc.) şi bani cîte 35 de lei. Colectivişti ca Vasile Tătaru, Iordache Ion, Nişcoveanu Valeria şi alţii ca ei şi-au umplut casa cu bani şi bucate.

Ca urmare a frumoaselor venituri obţinute, către gospodăria colectivă şi-au îndreptat paşii numeroşi ţărani muncitori cu gospodărie individuală din comună. Numai de la începutul anului şi pînă la 10 februarie numărul colectiviştilor a sporit cu peste 30 de familii. Printre cei mai noi colectivişti notăm pe Jica Nicolae, Brutaru Ion, Marin Constantin şi Mocanu Dumitru, care au adus în colectivă între 1,5-3,70 ha pămînt, în afară de unelte şi animale.

Pentru anul acesta, ca orice buni gospodari, colectiviştii din Merei au hotărît să dezvolte şi mai mult sectorul viti-pomicol şi cel zootehnic. In sectorul viti-pomicol, bunăoară, colectiviştii au planificat să completeze golurile din livezi (care se urcă la un procent de 10%). Trebuie arătat că datorită hărniciei colectiviştilor, această lucrare a şi fost pînă în prezent executată. De asemenea, s-a prevăzut în plan plantarea unei noi livezi. De asemenea, se vor defrişa 2 ha cu vie, care s-a dovedit a fi nerentabilă. Pe această suprafaţă se va planta viţă tînără. In sectorul zootehnic, colectiviştii şi-au îndreptat atenţia îndeosebi spre creşterea oilor şi a păsărilor. Astfel, pe lîngă cele 216 oi existente, în ultima vreme s-au mai cumpărat încă 111 oi. Numărul oilor va spori pînă la sfîrşitul anului la peste 500 de capete. Gospodăria va cumpăra pentru început şi 500 de pui de găină pentru creştere.

„Pentru buna adăpostire a acestora — îmi spunea tov. preşedinte Crăciun Ştefan — vom construi printre altele în acest an, un coteţ pentru 500 păsări, şi un saivan pentru 500 oi. Dar nu numai atît. Tot în acest an, noi vom dezvolta şi alte ramuri anexe, aducătoare de mari venituri băneşti. Este vorba de înfiinţarea unui atelier de fierărie şi a altuia pentru mobilă de lux (unde va lucra colectivistul Cristudor Dumitru împreună cu fiul său Virgil). Deosebit de acestea, în 1959, sediul gospodăriei noastre va fi electrificat“.

I. LEŞEANU

De la 24 la 40 de hectare

Intovărăşirea din Rupea, regiunea Stalin, se compune din ţărani pricepuţi în cultura sfeclei de zahăr. In anul 1957 întovărăşirea a recoltat de pe fiecare hectar cîte 4 vagoane de sfeclă. In afară de borhot şi melasă pentru furajarea animalelor, întovărăşirea a primit 132.000 de lei şi 3.280 de kg. de zahăr. Zahărul şi banii au fost împărţiţi la membri. Anul trecut suprafaţa a fost dublată: 24 de hectare. In anul 1959 suprafaţa cultivată cu sfeclă va fi din nou mărită de circa 2 ori. Intovărăşirea a planificat să obţină la hectar 2 vagoane de sfeclă. De ce numai atît?

Din suprafaţa ce urmează a fi cultivată cu sfeclă a fost arată adînc, în toamnă, mai puţin de a treia parte. Restul va fi arat în primăvară cînd se vor introduce sub brazdă în cantităţile cerute de agrotehnică, îngrăşăminte minerale şi organice.

TEOFIL TIRNAVOI
corespondent

MAI MULTĂ LÎNĂ MAI MULT ULEI ŞI ZAHĂR

Răsfoind planurile de producţie a două gospodării colective

Gospodăria colectivă „Maxim Gorki“ din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, a luat fiinţă în anul 1950. Atunci, un număr de 45 de familii de ţărani muncitori au adunat laolaltă 125 ha. teren, cîteva pluguri şi căruţe, două vaci şi 22 de oi.

Azi, după 9 ani de activitate rodnică, gospodăria s-a întărit şi dezvoltat, numărul familiilor a crescut la 813 iar suprafaţa de teren la 3.147 ha. Odată cu mărirea suprafeţelor de teren, colectiviştii au dezvoltat şi sectorul zootehnic al gospodăriei de pe urma căruia obţin an de an însemnate venituri băneşti. Cine din raion şi chiar din regiunea Bucureşti nu ştie că cei din comuna Gheorghe Lazăr au în prezent oi multe şi de rasă bună.

Cu mîndrie îndreptăţită, ciobanul Stan Rugină povesteşte că de la 22 de oi pe care le-au adus colectiviştii la început, turma gospodăriei a ajuns să numere astăzi 1.600 capete, urmînd ca la sfîrşitul anului acesta să depăşească 2.000 oi de rasă. Prin încrucişarea oilor ţigăi cu berbeci merinoş de Palas în timp de 5 ani s-a ajuns ca gospodăria să aibă 1.080 oi spănci, 150 oi merinos şi numai 304 oi ţigăi. In această acţiune colectiviştii au avut sprijinul specialiştilor de la I.C.Z. Bucureşti şi a celor de la staţiunea zootehnică Slobozia.

Odată cu crearea unui nucleu de oi de aceeaşi rasă şi cu o lînă de calitate, gospodăria a obţinut şi un spor însemnat de lînă semifină. Dacă în anul 1953 cînd a început acţiunea de spăncizare a oilor ţigăi, producţia medie de lînă pe cap de oaie era numai de 1,800 kg, aceasta a crescut an de an ajungînd la sfîrşitul anului 1958 de 2,354 kg, iar în 1959 planul prevede 2,500 kg lînă semifină pe cap de oaie.

In dorinţa de a spori şi mai mult cantitatea de lînă pe cap de oaie precum şi de a obţine miei viguroşi, cei 12 ciobani ai gospodăriei acordă o deosebită grijă hrănirii oilor. Adăpostite în saivane corespunzătoare, oile gestante au început să primească de la 1 februarie, în afară de cîte 1 kg. furaje de siloz, 1 kg. paie de mazăre, coceni şi cîte 250 gr. porumb boabe. De la 15 februarie raţia de nutreţuri concentrate a acestora s-a mărit la 300 gr. pe cap de oaie, în care de această dată intră şi boabe de mazăre. De asemenea, în afară de furajele corespunzătoare, tineretul ovin primeşte de la aceiaşi dată cîte 150 gr. ovăz, iar berbecii cîte 200 gr. fasole spărtură.

Printr-o alăptare mai îndelungată a mieilor aceştia se dezvoltă mai bine, iar producţia de lînă creşte. S-a constatat că o mieluţă înţărcată la greutatea de 20 kg. a dat 2,800 kg. de lînă, iar o alta înţărcată la 12 kg. numai 1,600 kg. de lînă.

Datorită îngrijirii atente a oilor atît pe timp de iarnă cît şi în tot cursul verii gospodăria a obţinut numai din vînzarea către stat a lînei suma de 125.975 lei, în afară de cele 780 kg. de lînă împărţită la ziua-muncă.

★

Incă din primii ani după înfiinţare, conducerea gospodăriei colective din com. Miloşeşti, raionul Slobozia, a socotit că pe lîngă cultura porumbului, a grîului şi a plantelor de nutreţ este în interesul colectiviştilor să extindă şi cultura de floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr. Aşa se face că acum colectiviştii sînt în al cincilea an de cînd cultivă floarea-soarelui şi în al treilea an de cînd produc sfeclă de zahăr.

Din discuţia avută cu tov. preşedinte Lucian Furcoi a reieşit că membrii gospodăriei colective aplică cu multă dragoste metodele avansate în lucrarea pămîntului. Acest fapt a făcut ca în anul 1958, cu toate condiţiile neprielnice de climă, colectiviştii să îndeplinească şi să depăşească planul de producţie la majoritatea culturilor.

— Rezultate bune, spunea preşedintele, am obţinut şi la floarea-soarelui. Pe cele 36 ha. s-a realizat o producţie medie de 1.921 kg. la ha. Sămînţa folosită a fost din soiul VNIIMK, iar în perioada de vegetaţie am aplicat toate regulile agrotehnice, în afară de polenizarea artificială. Dacă am fi aplicat şi această lucrare desigur că producţia ar fi fost şi mai mare.

Demn de remarcat este faptul că gospodăria a semănat floarea-soarelui de timpuriu, încă pe la sfîrşitul lunii februarie, iar prăşitul s-a executat de două ori cu maşina şi de trei ori manual. Soiul VNIIMK s-a dovedit a fi rezistent atît la secetă cît şi la dăunători.

Pe lîngă cele arătate, acest soi de sămînţă mai are şi însuşirea de a avea un conţinut de ulei de 38-40 la sută, ceea ce înseamnă că la producţia de 1.500 kg. la ha. de floarea-soarelui se obţine o cantitate de 570-600 kg. de ulei, faţă de 450 kg. cît se obţine prin folosirea soiului Jdanov sau 330 kg. cît dau în medie soiurile locale.

Nici în privinţa producţiei de sfeclă de zahăr colectiviştii din Miloşeşti nu au rămas mai prejos. De pe 15 ha. s-a recoltat în medie în anul trecut cîte 18.000 kg. sfeclă de zahăr, iar brigada a II-a, condusă de Ion Gavriliu, dînd o atenţie deosebită densităţii normale a culturii a scos de pe 5 ha. 20.000 kg. la ha. Cultura sfeclei de zahăr a adus anul trecut gospodăriei un venit de 89.000 lei plus 40.000 kgr de tăieţei şi 2.500 kgr. de zahăr.

Potrivit îndrumărilor date de tehnicieni şi ingineri agronomi, anul acesta gospodăria va însămînţa peste 40 ha sfeclă de zahăr. Pentru acest lucru, harnicii colectivişti au încorporat odată cu arătura de toamnă peste 400.000 tone de gunoi de grajd, iar la timpul potrivit vor administra cîte 300 kgr. îngrăşăminte chimice pentru fiecare ha.

In ceea ce priveşte lucrările de întreţinere, colectiviştii s-au angajat să prăşească manual de 4-5 ori sfecla de zahăr, iar cînd nu se va mai putea intra cu sapa să smulgă cu mîinile buruienile ce se vor ivi. In felul acesta cu siguranţă că membrii gospodăriei agricole colective din comuna Miloşeşti vor îndeplini şi depăşi în acest an producţia planificată de 25.000 kgr. sfeclă de zahăr la ha.

ION GHEORGHIU

Veşti din Tiream

● **Succesele obţinute an de an de colectiviştii din comuna Tiream, raionul Carei, sînt urmărite cu viu interes de către ţăranii muncitori cu gospodărie individuală şi întovărăşiţii din comună. Rezultatul: de curînd au fost primite în gospodărie 13 familii de ţărani muncitori cu o suprafaţă de peste 20 de hectare, iar zilele acestea au mai fost depuse încă 7 cereri care urmează să fie discutate de adunarea generală.**

● Convinşi că prin aplicarea îngrăşămintelor naturale se sporeşte mult producţia la hectar, colectiviştii din Tiream au fost primii din comună care au început transportul bălegarului la cîmp. Numai în cîteva zile ei au transportat peste 130 tone de bălegar pe o suprafaţă de 6 hectare. Urmînd exemplul colectiviştilor, membrii celor 5 întovărăşiri agricole au început şi ei căratul gunoiului la cîmp. Astfel, în cîteva zile, membrii întovărăşirii „Petőfi Şandor“ au transportat la cîmp peste 100 tone de bălegar. Intovărăşiţii din comună au hotărît ca în acest an să aplice îngrăşăminte organice pe circa 20% din suprafaţa de teren a unităţilor lor. Pînă în prezent pe întreaga comună au fost transportate la cîmp circa 570 tone de gunoi pe o suprafaţă de 30 hectare.

● **Expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara Comitetului Central al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a fost primită cu viu interes şi de întovărăşiţii din comuna Tiream. Urmînd exemplul colectiviştilor — care au stabilit să contracteze întreaga cantitate de floarea soarelui pe care o vor obţine în anul acesta — membrii întovărăşirilor au hotărît să mărească şi ei cantitatea de floarea soarelui contractată cu statul. De curînd, în cadrul adunării generale, membrii întovărăşirii „Libertatea“ au stabilit să mărească cantitatea de floarea soarelui contractată de la 250 kg. la 600 kg. per hectar, iar cei ai întovărăşirii „Petőfi“ de la 400 kg. la 600 kg per hectar. Pînă în prezent în comună au fost încheiate contracte pentru peste 62 tone de floarea soarelui.**

V. POP
corespondent

CREŞTEREA PĂSĂRILOR — IZVOR DE MARI VENITURI

Vom îndeplini şi în acest an planul la pui

Centrul avicol Tîrgu Mureş este o unitate destul de tînără. El a luat fiinţă în primăvara anului 1957, cînd a funcţionat în mod provizoriu cu un număr redus de incubatoare. Cunoscînd îndeaproape rolul unităţii noastre în dezvoltarea creşterii păsărilor, încă din primul an de muncă noi am realizat fără plan un număr de 40.000 pui de o zi. Majoritatea acestor pui au fost difuzaţi gospodăriilor colective şi de stat din regiunea noastră.

Datorită sprijinului primit din partea Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi a organelor regionale, anul trecut noi am funcţionat într-o clădire modernă aproape finisată cu un număr de 15 incubatoare şi 5 eclozionatoare Nikerl.

Faţă de 210.000 pui de o zi planificaţi, noi am realizat anul trecut 219.425 pui, adică o depăşire a planului cu aproape 10.000 bucăţi. Din acest număr de pui, aproape 100.000 bucăţi au fost difuzaţi în gospodăriile agricole socialiste, iar restul la diferiţi beneficiari din regiunea noastră şi regiunile învecinate.

Pentru folosirea integrală a încăperilor din unitatea noastră, anul trecut Intreprinderea Prodavicola Tg. Mureş a crescut la baterii în hala de creştere un număr de peste 40.000 pui pînă la vîrsta de 2 luni şi jumătate. Toţi aceşti pui ce aveau în medie la această vîrstă cîte 800 gr. au fost livraţi pentru consum ca pui de frigare. Beneficiul obţinut anul trecut de Centrul avicol a atins suma de aproape 200.000 lei. La aceste rezultate o contribuţie de seamă au adus operatoarele Cornelia Covăsan şi Iuliana Koncsog, care au obţinut cele mai frumoase realizări la incubaţie. Bineînţeles că acest beneficiu putea fi şi mai mare dacă ne-ar fi ajutat mai mult şi gospodăriile de stat furnizoare de ouă.

In 1957, gospodăriile agricole de stat Cătălina şi Reghin ne-au livrat pentru incubaţie ouă de calitate; în anul următor însă lucrurile s-au schimbat. In iarna trecută de pildă, primele 4 serii de ouă livrate de unităţile sus-amintite au avut un procent mare de ouă nefecundate. De exemplu în luna februarie din 12.688 de ouă analizate la primul miraj sau găsit peste 4.000 bucăţi de ouă nefecundate.

Toate acestea au influenţat în mod negativ procentul de ecloziune care în 1958 a fost de numai 70,3 la sută faţă de ouăle introduse la incubat.

In acest an, unitatea noastră are sarcini şi mai mari; pînă la sfîrşitul lui 1959 trebuie să scoatem şi să difuzăm peste 280 mii pui de o zi din care majoritatea vor fi livraţi unităţilor agricole socialiste. Un număr de 60-80.000 pui se vor creşte la baterii pînă la vîrsta de 2 luni şi jumătate, cînd vor fi livraţi ca pui de frigare.

In scopul îndeplinirii acestor sarcini, am luat măsuri pentru dezinfectarea incubatoarelor, instruirea personalului etc. In acelaşi scop este necesar ca şi gospodăriile agricole de stat furnizoare de ouă să îmbunătăţească furajarea păsărilor, asigurîndu-le acestora o alimentaţie raţională completă, din care să nu lipsească vitaminele şi sărurile minerale. Nu mai puţină grijă trebuie acordată amenajării sălilor de depozitare a ouălor pentru reproducţie care să permită respectarea normelor tehnice corespunzătoare.

In vederea bunei desfăşurări a muncii şi a realizării integrale a sarcinilor stabilite pentru acest an, se simte nevoia ca Centrul avicol Tg. Mureş să fie sprijinit de către M.A.S. în sensul ca acest centru să fie înzestrat cu încă 20—30 baterii, o pompă centrifugală şi cu un număr de 12 incubatoare şi 3 eclozionatoare Nikerl.

Avînd acest sprijin vom putea să satisfacem în mare măsură cerinţele unităţilor agricole socialiste din raza de activitate a centrului, ajutîndu-le astfel să dezvolte sectorul avicol.

Ing. TIBOR VARGA
Şeful Centrului avicol Tg. Mureş

LA STAŢIUNEA DE INCUBAŢIE

In vederea obţinerii unor pui viguroşi, la staţiunea de incubaţie de pe lîngă gospodăria agricolă de stat „Pantelimon“, regiunea Bucureşti, se foloseşte cu succes metoda iradierii ouălelor cu raze ultraviolete.

In fotografia de faţă, tov. Maria Lungu, şefa staţiunii de incubaţie, împreună cu tov. Maria Roşu executînd această lucrare cu ajutorul lămpii de cuarţ.

Incubatorul funcţionează din plin

Stăteam de vorbă acum de curînd cu tov. I. Simpetru, contabilul şef al gospodăriei de stat Copou, regiunea Iaşi. Vorbind despre modul cum această unitate contribuie la aprovizionarea oamenilor muncii cu produse alimentare, am aflat că în afară de fructe şi struguri, gospodăria trimite multor gospodării de stat şi colective pui de o zi, în scopul dezvoltării creşterii păsărilor de rasă.

— N-am aşteptat pentru aceasta, să vină primăvara, cum se mai întîmplă la unele staţiuni de incubaţie, mi-a spus contabilul şef. Pentru ca încă din luna aprilie, gospodăriile să poată livra oamenilor muncii pui de frigare, noi am început lucrul la incubator, chiar din primele zile ale lunii ianuarie.

Peste vre-un ceas, coborînd scările primului etaj al clădirii, m-am îndreptat spre incubator.

La subsolul clădirii, funcţionează aci din luna martie 1957, un incubator cu o capacitate de 35.000 de ouă. In anul 1958, incubatorul a produs peste 150.000 de pui.

Pentru anul 1959, el are ca sarcină producerea a 350.000 de pui. In acest scop, au fost luate măsuri din vreme, aducîndu-se de la diferite gospodării de stat ouă de bună calitate. Incubatorul a început să funcţioneze la 8 ianuarie.

In dimineaţa cînd l-am vizitat, peste dealurile şi grădinile din împrejurimi, acoperite de omăt, se aşternuse un pic de ger. In sălile de la subsolul clădirii centrului gospodăriei era însă foarte cald. Deosebit de căldura dată de sobele mari de teracotă, incubatorul — în interiorul căruia, cu ajutorul curentului electric se menţine o temperatură de 37—38 grade — degaja şi el parcă valuri uscate de aer cald. Medicul veterinar Neaga Niculae, responsabilul staţiunii de incubaţie, umbla de colo-colo cercetînd cele 14 compartimente ale maşinei de fabricat pui, îmbrăcat peste cămaşă numai cu un halat alb.

Fiecare din compartimentele incubatorului cloceşte cîte 2.500 de ouă, care stau la incubaţie 21 de zile.

Priveam curios în jurul meu. Crezusem că o să întîlnesc aci o mulţime de muncitori. Dar tov. dr. N. Neaga mi-a explicat că nu e nevoie decît de un tehnician şi de trei operatori. Cercetarea propriu-zisă a ouălor nu se face de altfel decît de 3 ori în toate cele 21 de zile, cît durează incubaţia: atunci cînd ele sosesc din gospodării, (pentru a se înlătura cele ce prezintă fisuri sau au coaja mucegăită), la 10 zile şi la 18 zile. Folosindu-se o lampă specială numită ovoscop după 18 zile, se poate observa bine care anume dintre ouă nu au embrion.

...Afară, oprise un camion care aducea alte lăzi cu ouă. Operatorii Istratiuc Elena, Slăvog Victor şi Cobzeru Gheorghe le aşezau în nişte stelaje de ghips, urmînd ca în acea zi chiar, să le verifice cu ovoscopul (deşi ele sosesc întotdeauna însoţite de certificat de... sănătate).

— Incepînd din dimineaţa zilei de 29 ianuarie, a subliniat dr. Neaga, am început să livrăm puii. Primii 10.000 i-am trimis la gospodăria de stat Hălăuceşti. De atunci, în fiecare săptămînă scoatem alte serii.

AL. RAICU

Combat dăunătorii pomilor fructiferi

Incă de la începutul lui ianuarie a fost organizată de către secţia agricolă a sfatului popular raional Lăpuş o brigadă pentru combaterea păduchelui de San José şi a altor dăunători. Prepararea soluţiei sulfo-calcice necesare se face pe plan raional la Tg. Lăpuş, iar aprovizionarea la locul stropirii este zilnic asigurată cu ajutorul autocamionului colectivei din Vima Mică.

Inaintea stropitului colectiviştii şi ceilalţi ţărani muncitori au efectuat lucrările de igienă culturală la pomi. Şeful secţiei pentru protecţia plantelor, specialistul Tiberiu Trîmbiţaş, ţine un permanent contact cu echipele de stropit din bazinele pomicole ale raionului. Acţiunea stropirii pomilor a început efectiv în raionul Lăpuş la 21 ianuarie, la gospodăriile agricole colective din Coruieni, Văleni, Vima Mică, Cerneşti şi Copalnic Mănăştur. In prezent se continuă stropitul pomilor şi în satele comunei Făureşti. Au fost stropiţi pînă acum peste 15.000 pomi fructiferi. Echipa de stropire condusă de tînărul Caius Trîmbiţaş, este fruntaşă în această acţiune. De asemenea, tov. Vasile Bota, şeful centrului de combatere a dăunătorilor pomilor fructiferi din bazinul pomicol Copalnic Mănăştur şi D. Filip, agentul agricol al sfatului popular comunal Făureşti, dau dovadă de mult simţ de răspundere la executarea acestei lucrări.

AL. BALANESCU
corespondent

CINE E DE VINĂ?

Gospodăria de stat Olteniţa, regiunea Bucureşti, are printre alte culturi şi 60 de ha cu viţă de vie ce au intrat pe rod în anul 1957.

Anul trecut, executîndu-se trei stropiri şi făcîndu-se şi celelalte lucrări de întreţinere la vreme, gospodăria a recoltat 4.800 de kg de struguri la hectar, faţă de 3.853 de kg cît era planificat. Din cantitatea de struguri obţinută, circa 15 vagoane au fost vînduţi „Fructexportului“ şi „Aprozarului“. Restul strugurilor au fost vinificaţi, obţinîndu-se vinuri de foarte bună calitate.

Gospodăria a încheiat din vreme un contract de lucrări cu T.I.F. (Trustul de îmbunătăţiri funciare al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii) să execute o cramă şi 6 cisterne care urmau să fie date în exploatare la 10 octombrie 1958. Ulterior, trustul respectiv a anunţat că lucrările vor fi gata la 15 noiembrie 1958. Dar a venit şi începutul noului an, şi nu există nici un semn că angajamentul luat va fi grabnic îndeplinit.

Neavînd unde să depoziteze vinul, conducerea gospodăriei a folosit o cisternă de 16.000 litri şi mai multe tocitori împrumutate de la U.R.C.C.

Acestea însă, în lipsa unei crame sau cel puţin a unei magazii corespunzătoare, se află şi în prezent la secţia Ulmeni a gospodăriei: cisterna într-un şanţ, iar vasele în ogradă, sub cerul liber.

Se pune întrebarea: cine va răspunde de pagubele ce s-ar putea înregistra aci, în caz că vor începe ninsori sau temperatura va scădea mult. Inginerul N. Popescu care construieşte crama cu o viteză de melc n-are nimic de spus?

ION DRÎNCU

ha. arătură normală în plus faţă de 1957 şi şi-au depăşit planul anual cu peste 950.000 ha. (112%).

Alături de staţiunile de maşini şi tractoare, an de an, tot mai multe gospodării agricole de stat au reuşit să răspundă ţelului pentru care au fost create, punînd la dispoziţia statului mari cantităţi de produse agricole şi contribuind la transformarea socialistă a agriculturii. Pe de o parte, obţinînd producţii mari la hectar, acestea au constituit un stimulent puternic pentru ţărănimea muncitoare de a păşi pe calea marii gospodării socialist-cooperatiste, iar pe de altă parte, prin exemplul lor, au ajutat gospodăriile colective să-şi organizeze mai bine munca şi să-şi mărească randamentul.

Aşa se explică faptul că, de exemplu, în jurul gospodăriei de stat Moţăţei, regiunea Craiova, care în mod constant obţine recolte mult superioare sectorului individual, s-au creat şi dezvoltat puternice unităţi socialist-cooperatiste ca: G.A.C.-urile Maglavit, Poiana Mare, Piscul Vechi, Calafat, Moţăţei şi altele. La fel gospodăriile de stat din Gîrla Mare, Cetate, Vrata, Timbureşti, Afumaţi, Segarcea, prin modul lor de organizare, tehnica aplicată şi producţiile superioare obţinute, au influenţat puternic asupra trecerii ţărănimii muncitoare pe făgaşul socialismului, reuşindu-se ca raioanele Gura Jiului, Cujmir, Calafat să fie complet cooperativizate, iar raioanele Băileşti şi Segarcea să se apropie de totala cooperativizare. Asemenea exemple pot fi date din toate regiunile ţării.

Deşi gospodăriile agricole de stat deţin doar 10,3% din suprafeţele cultivate cu grîu în ţară, aportul lor la formarea fondului centralizat al statului a fost de circa 30% din total. In ultimul an, puterea economică a G.A.S.-urilor a crescut ca rezultat al creşterii suprafeţelor acestora, a lărgirii bazei lor tehnico-materiale precum şi a organizării mai bune a muncii.

Faţă de 1 ianuarie 1958, G.A.S.-urile deţin în prezent cu 100.000 ha. mai mult teren arabil. Volumul de investiţii la G.A.S. în 1958, a fost cu 31% mai mare decît în 1957, mărindu-se în special parcul de maşini şi tractoare şi anume: cu 3.677 tractoare, cu 3.572 combine de cereale, 1.870 semănători pentru porumb, 1.569 cultivatoare, precum şi alt utilaj — toate din producţie internă.

Această dotare a permis să se execute mecanizat un volum mult mai mare de lucrări ca în trecut şi să se efectueze în termeni optimi principalele lucrări agricole ca: recoltările de vară şi toamnă, însămînţări de toamnă şi arături adînci de toamnă.

Prin îmbunătăţirea agrotehnicii aplicate de G.A.S. acestea au obţinut sporuri importante la producţiile medii la hectar. Astfel, 29 G.A.S. au obţinut recolte medii la grîu între 2.000-2.500 kg/ha. şi 130 G.A.S. între 1.500—2.000 kg/ha. In total, G.A.S.-urile au realizat un spor de 430 kg/ha. grîu faţă de sectorul individual şi au contribuit la constituirea fondului centralizat cu aproape 360.000 tone grîu.

La porumb, G.A.S.-urile au obţinut în medie cîte 500 kg/ha. în plus faţă de sectorul individual, iar în regiunile Bucureşti, Galaţi, Iaşi, Ploeşti, Baia Mare şi Bacău plusul de recoltă medie la hectar faţă de sectorul individual este între 700-1.400 kg. De asemenea, s-a obţinut recoltă bună la struguri şi fructe. Realizări importante s-au obţinut de către G.A.S.-uri în livrarea produselor animale. Numărul de vaci şi juninci gestante reprezintă 45% din efectivele bovine, iar producţia de lapte pe cap de vacă furajată, după date preliminare, este de 2.400 litri faţă de 2.160 litri în 1957. Producţii mai mari de lapte de vacă au realizat trusturile G.A.S. Bucureşti, Constanţa şi R.A.M.

La plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 s-a mai arătat că transformarea socialistă a agriculturii presupune, pe lîngă altele, „existenţa unor cadre de agronomi capabili să conducă agricultura după cele mai perfecţionate metode ştiinţifice“.

In prezent, în reţeaua de îndrumare la sate activează peste 24.000 de specialişti, din care aproximativ jumătate cu calificare superioară. Dintre aceştia, peste 800 de ingineri şi tehnicieni lucrează în mod permanent în gospodării colective care au mai mult de 500 de hectare. Cadrele de cercetători sprijină şi ele într-o măsură apreciabilă dezvoltarea multilaterală a producţiei sectorului cooperatist.

Sectorul ştiinţific din agricultură a crescut puternic în ultimii zece ani. In prezent, numai cele 6 institute de cercetări şi o staţiune centrală a Ministerului Agriculturii şi Silviculturii au 58 de staţiuni experimentale cu peste 2.200 cadre cu pregătire superioară şi medie.

Satele noastre cunosc azi o cu totul altă viaţă. Din rîndurile ţărănimii muncitoare s-au ridicat eroi ai muncii socialiste ca crescătorul de vite Adochiţei Constantin, tractoristul Vasile Voichiţă, figuri de excelenţi organizatori gospodari de nădejde ca Gheorghe Maftei, preşedintele gospodăriei colective din Tibucani, regiunea Bacău, Filip Marin — Belitori, Uibariu Viorel — Lenauheim, Maria Zidaru, preşedintele gospodăriei colective Păuleşti, regiunea Baia Mare, Circeag — Harman, Goina — Sîntana şi mulţi alţii, cunoscuţi în toată ţara.

Satele noastre se bucură azi de cuceririle ştiinţei şi tehnicii. Radio-ul, cinematograful, electricitatea şi alte mijloace proprii socialismului au devenit lucruri obişnuite.

Agricultura, la un deceniu de transformare socialistă înscrie rezultate deosebit de valoroase. Prevederile Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la transformarea socialistă a agriculturii se realizează cu succes, sectorul socialist în agricultură apropiindu-se în prezent atît ca suprafaţă, cît şi ca număr de familii de 60%. Majoritatea producţiei de cereale-marfă, de plante industriale şi alte produse sînt livrate statului de către unităţile sectorului socialist. Procesul de cooperativizare este în plină desfăşurare. Aproape 40 de raioane sînt complet cooperativizate. Unul după altul, raioane întregi din regiunile Timişoara, Bucureşti, Galaţi, Craiova şi Iaşi raportează completa lor cooperativizare. Pentru ritmul transformării socialiste a agriculturii este grăitor faptul că din decembrie 1958 şi pînă la începutul lunii februarie 1959 s-a terminat colectivizarea raioanelor Jimbolia, Sînnicolaul Mare, Ceacova, Timişoara, Pecica precum şi cooperativizarea raioanelor Huşi, Calafat, Bîrlad, Cristuru Secuiesc iar altele sînt pe pragul de a o termina.

Realizările de pînă acum, hărnicia celor ce muncesc în fabrici, uzine şi pe ogoare ne îndreptăţesc să privim în viitor cu deplină siguranţă că noile sarcini vor prinde de asemenea viaţă.

In expunerea sa la Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie anul trecut, tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta ca obiective mai de seamă pentru anul 1959 în agricultură „preocuparea susţinută pentru dezvoltarea continuă a sectorului socialist din agricultură şi mărirea producţiei agricole, îndreptarea investiţiilor din agricultură în special în direcţia mecanizării complexe a lucrărilor agricole la gospodăriile agricole de stat şi la gospodăriile agricole colective, intensificarea activităţii pentru chimizarea agriculturii, în vederea măririi producţiei la hectar“.

In acest scop investiţiile noi care se vor acorda agriculturii în acest an şi care întrec cu 600 milioane lei pe cele din anul trecut, vor permite sporirea simţitoare a bazei tehnico-materiale a agriculturii. Aceasta va permite ca parcul de maşini şi tractoare să sporească cu încă 6100 tractoare, 4700 combine, 6200 semănători şi multe alte maşini agricole moderne.

Creşterea capacităţii de producţie de îngrăşăminte chimice a industriei noastre alături de cantităţile importate vor face ca agricultura să primească cantităţi mult sporite de îngrăşăminte azotoase, fosfatice şi potasice.

O atenţie mare se va acorda sporirii suprafeţelor agricole şi îndeosebi a suprafeţei arabile, care va trebui să crească cu cel puţin 500.000 ha. In anul 1958, s-au înregistrat în sectorul îmbunătăţirilor funciare importante realizări. Din iniţiativa partidului, cu sprijinul organelor de partid şi de stat, sute de mii de ţărani muncitori, funcţionari, s-au încadrat în marea acţiune patriotică pentru cucerirea de noi terenuri pentru agricultură. Pe mai bine de 50 de şantiere s-au executat cu muncă voluntară, numai în decurs de 4 luni, un volum de peste 3,3 mil. m.c. de lucrări care vor continua în ritm crescînd în acest an, contribuind la ameliorarea unei suprafeţe de cca. 100.000 hectare, care vor da economiei ţării însemnate cantităţi de produse agricole suplimentare.

De asemenea vor creşte suprafeţele de vii cu peste 6000 hectare iar ale livezilor de pomi cu peste 5300 hectare. Legumele se vor cultiva pe o suprafaţă de aproximativ 190.000 hectare.

Ţinînd seama de însemnătatea apei în sporirea producţiilor agricole, se vor executa lucrări de amenajare, reuşindu-se ca în anul 1959, suprafaţa irigată să se întindă pe 140.000 hectare.

Potrivit directivelor Plenarei C.C. din 26—28 noiembrie 1958, suprafaţa cultivată cu sfeclă de zahăr va spori la 180.000 ha iar cea a florii-soarelui la 500.000 ha., făcînd ca importul de zahăr şi ulei, în anul 1960, să fie lichidat. Va spori substanţial numărul de bovine, porcine, ovine, păsări şi producţia pe cap de animal, precum şi la suta de hectare.

Desigur, greutăţi nu vor lipsi în ducerea la bun sfîrşit a unei asemenea opere de transformare complexă, dar printr-o luptă curajoasă şi perseverentă ele vor fi învinse.

Sub conducerea Partidului nostru marxist-leninist şi cu sprijinul continuu şi multilateral al Uniunii Sovietice şi al celorlalte ţări prietene, inspirîndu-ne din exemplul gloriosului popor sovietic care prin grandiosul program constructiv aprobat de recentul Congres al XXI-lea al P.C.U.S. înfăptuieşte o gigantică operă de construire desfăşurată a comunismului, vom reuşi să obţinem noi succese în construcţia noastră socialistă paşnică. Succesele oamenilor muncii din R.P.R. vor contribui la obţinerea victoriei în întrecerea istorică dintre sistemul socialist şi cel capitalist.

Trei tone semințe de floarea-soarelui la hectar

Din experiența colhozului „Drumul spre comunism" din ținutul Krasnodar

Colhozul „Drumul spre comunism" din Cuban e vestit de multă vreme prin recoltele mari de floarea-soarelui pe care le obține. Colhoznicii au îndrăgit cultura aceasta și o cultivă cu multă grijă pe suprafețe întinse de pămînt. Pămîntul darnic al Cubanului le răsplătește însutit munca.

An de an recoltele de floarea-soarelui sînt tot mai mari. In anul 1955 s-au obținut 2.430 kg. semințe la hectar, în anul următor — cu 300 kg. mai mult, iar în anii 1957 și 1958 — aproape 3.000 kg. semințe la hectar. Anul trecut floarea-soarelui s-a cultivat pe o suprafață de 1.000 hectare.

Succesele colhozului se datoresc respectării prevederilor științei agricole, aplicării metodelor agrotehnice înaintate, unui sistem bine pus la punct de cultivare a culturilor de sămînță.

O zicală rusească spune: „Ce semeni, aceea culegi", iar alta — „Din sămînță proastă să nu aștepți rod bun". Iată de ce colhoznicii arată o grijă deosebită pentru obținerea unor semințe de soi proprii.

Lotul de sămînță ocupă o suprafață de zece hectare. Acest lot se însămînțează cu semințe de elită sau superelită dintr-un soi cu un mare procent de ulei, obținut de selecționerii de la Institutul unional de cercetări științifice pentru culturile oleaginoase și etero-oleaginoase, sub conducerea lui V. S. Pustovoit, a cărui muncă în domeniul selecționării florii-soarelui a fost apreciată în raportul lui N. S. Hrușciov de la Plenara din decembrie a C.C. al P.C.U.S.

Agrotehnica înaltă oferă condiții excelente pentru creșterea și dezvoltarea florii-soarelui pe lotul de sămînță. Capitulul, care atinge un diametru de 28—32 cm., se umple cu semințe mari și grele. Pentru însămînțările de anul trecut s-au recoltat de pe lotul de sămînță 23.000 kg. semințe, cu o greutate absolută de 89—90 grame la 1.000 de boabe. Aceste semințe au o mai mare energie de germinație și asigură o încolțire uniformă.

In cursul iernii semințele au fost calibrate la trior, fiind trecute prin mai multe grătare. Pentru însămînțare s-au ales semințele cele mai mari și mai uniforme, cu o putere de încolțire de 99 la sută. Inainte de însămînțare, semințele au fost pudrate cu un amestec de granosan și hexacloran.

Cele mai bune rezultate în ceea ce privește recolta la hectar au fost realizate de brigada a doua de producție. Anul trecut această brigadă a obținut la fiecare din cele 300 hectare peste 3.100 kg. semințe de floarea-soarelui.

Agronomul Maria Maximovna Vrublevskaia, șefa brigăzii a doua, ne-a spus:

— Noi începem să pregătim solul pentru însămînțare imediat după recoltarea păioaselor. Mai întîi solul este dezmiriștit cu discuitoarele, iar la sfîrșitul lui august sau în primele zile ale lui septembrie se ară cu plugul cu antetrupiță, la o adîncime de 25—27 cm. In condițiile noastre, aratul timpuriu de toamnă aduce cu siguranță un spor de recoltă. Muncile de cîmp de primăvară încep cu lucrările de reținere a umezelii. Pe cîmp ies tractoarele cu grape. Grăpatul se face în două rînduri, de-a curmezișul arăturii. Deîndată ce răsar buruienile timpurii, se face prima prașilă de primăvară, iar în preajma însămînțării — a doua. In felul acesta floarea-soarelui se însămînțează într-un sol curățat de buruieni.

Floarea-soarelui se însămînțează numai în cuiburi așezate în pătrat, cu o distanță între cuiburi de 70x70 cm. Lucrul cel mai important în timpul însămînțării este să se realizeze pătrate regulate. Mecanizatorii colhozului și-au însușit bine tehnica însămînțării în cuiburi așezate în pătrat. Industria sovietică a înzestrat colhozurile cu semănători pentru însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat, prevăzute cu dispozitive de deplasare mecanică în diagonală a sîrmei de marcare și aceasta face să se reducă mult cheltuielile de producție a semințelor oleaginoase.

Mecanizatorii colhozului pregătesc și reglează cu grijă semănătorile, aleg discurile potrivite pentru plasarea cu precizie în fiecare cuib a 3—4 semințe calibrate.

Anul trecut, tractoriștii N. S. Șatov și V. I. Iagodzinski din brigada a doua, lucrînd cu două semănători cuplate, au însămînțat cîte 35—33 ha. cu floarea-soarelui pe zi, iar atunci cînd cultura a răsărit, șefa brigăzii a constatat că semănatul a fost de bună calitate. In toate sectoarele brigăzii pătratele au ieșit perfecte.

Articol special pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ"
de A. BUIANOVA

După însămînțare se fac de regulă două prașile în cruciș, dar în ultimii ani, pe terenurile cu prea multe buruieni se execută și o a treia prașilă. Prima prașilă în cruciș, la o adîncime de 6—8 cm. se face deîndată ce apar rîndurile de floarea-soarelui. In această perioadă, buruienile, care nu au prins încă rădăcini puternice, sînt bine tăiate de cultivatoare și pier. După prășitul în cruciș începe plivitul cuiburilor cu mîna și simultan cu aceasta — prășitul cu cultivatorul de-a lungul arăturii.

A doua prașilă în cruciș se face la o adîncime de 8—10 cm. Ea începe înainte de dezvoltarea excesivă a buruienilor. Agregatele de prășit lucrează în două schimburi.

Anul trecut, tractoriștii A. G. Gurbici și B. D. Vlasenko, lucrînd cu un tractor DT-30, cu cultivatorul suspendat KRN-5,2, au prășit cîte 25—30 hectare de floarea-soarelui pe zi. Mecanizatorii își dau silința să prășească pînă la 90 la sută din lanul respectiv, lăsînd pentru plivitul cu mîna numai minimum de zone inaccesibile admise.

In colhoz se dă o mare atenție polenizării florii-soarelui cu ajutorul albinelor. In acest scop, în perioada de înflorire se aduc pe cîmp stupi cu albine, dispunîndu-se astfel, încît să revină o familie la un hectar de semănătură.

Recoltarea florii-soarelui se face în colhoz în 7—8 zile și începe atunci cînd se brunifică 70 la sută din capitule. Capitulele căzute se strîng cu mîna în urma combinei și se duc la locul de treierat.

Lupta împotriva pierderilor în timpul recoltării permite să se realizeze un spor de recoltă de 100—150 kg. semințe la hectar.

Insuflețiți de puternice sentimente patriotice și pătrunși de dorința de a aduce o contribuție însemnată la îndeplinirea planului de șapte ani, colhoznicii din artelul agricol „Drumul spre comunism" luptă pentru a obține recolte și mai mari la toate culturile agricole, inclusiv la floarea-soarelui.

Curînd va veni în Cuban primăvara. In colhoz s-a pregătit totul pentru această perioadă de mare răspundere a anului agricol. Cea dintîi primăvară a septenalului va fi o primăvară a agrotehnicii înalte.

La Institutul de biologie al Academiei de Științe a R.S.S. Bieloruse se fac, cu ajutorul atomilor marcați, cercetări asupra structurii clorofilei și a proceselor de fotosinteză, adică de formare a substanței organice în plante. Rezultatele cercetărilor oamenilor de știință bieloruși au fost mult apreciate la Conferința internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

In fotografie: academicianul T. Godnev de la Academia de Științe a R.S.S. Bieloruse și candidatul în științe chimice A. Șlik, în laborator.

Negru pe alb

Ministrul de război al R.F. Germane, Strauss, încearcă să creeze o așa-zisă „comunitate defensivă europeană"; un nou bloc agresiv.

Zice orice om cuminte,
Străbătut de reci fiori:
„Apără-ne, doamne sfinte,
De așa „apărători"...

Problemele internaționale nu pot fi rezolvate prin forța armelor

N. S. Hrușciov despre unele probleme ale situației internaționale

Dorința sinceră a Uniunii Sovietice de a găsi cele mai potrivite căi pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale își găsește din nou oglindirea în cuvîntarea pe care a rostit-o zilele trecute N. S. Hrușciov la ședința festivă consacrată înmînării Ordinului Lenin reprezentanților regiunii Tula. După cum s-a anunțat, regiunea Tula a fost decorată pentru importantele succese obținute în dezvoltarea agriculturii.

In cuvîntarea sa, șeful guvernului sovietic s-a referit la unele probleme ale situației internaționale. N. S. Hrușciov a declarat că poziția internațională a Uniunii Sovietice este mai trainică decît oricînd și pe viitor prestigiul internațional al U.R.S.S. va crește și mai mult.

Referindu-se la reacția din Occident la propunerile sovietice în problema Berlinului, precum și la proiectul tratatului de pace cu Germania, N. S. Hrușciov a spus: In prezent problemele internaționale nu pot fi rezolvate prin forța armelor. Un război în care ar fi folosite arme moderne ar provoca multe jertfe și distrugeri absolut în toate țările, indiferent de așezarea lor geografică. Aceasta ar fi o mare calamitate pentru omenire. Ințelegem bine acest lucru și de aceia spunem: să semnăm Tratatul de pace.

Unii oameni politici din occident, a continuat N. S. Hrușciov, spun că chiar dacă Uniunea Sovietică va transfera R. D. Germane drepturile ce-i revin conform tuturor tratatelor semnate de Anglia, S.U.A., Uniunea Sovietică și Franța în legătură cu Berlinul occidental, puterile occidentale nu vor recunoaște acest transfer de drepturi. La aceasta se poate răspunde: dv. domnilor, puteți să recunoașteți sau să nu recunoașteți, R. D. Germană nu va înceta să existe din această cauză.

N. S. Hrușciov a avertizat pe acei oameni politici din Occident care afirmă că dacă controlul asupra intrării în Berlinul Occidental va fi transferat R. D. Germane, ei vor pătrunde acolo cu forțe armate, cerîndu-le să nu pună în joc pacea. Dacă cineva va deschide focul, a spus N. S. Hrușciov, aceasta va însemna începutul unui nou război. Ii sfătuim pe toți cei care încearcă să zăngăne armele: dacă sînteți nervoși faceți un duș rece, liniștiți-vă nervii. **Nu pot fi tolerate, a precizat șeful guvernului sovietic, nici un fel de violări ale teritoriului R.D.G. în centrul căreia se află Berlinul, nici pe uscat, nici în văzduh, nici pe apă. Orice încălcare a suveranității R.D.G. va primi o ripostă sigură, indiferent dacă această încălcare va avea loc pe apă, pe uscat sau în văzduh.**

Referindu-se la apropiata vizită a lui Macmillan în U.R.S.S., N. S. Hrușciov a declarat: îl vom primi cu plăcere pe primul ministru și pe ministrul Afacerilor Externe al Angliei. Poporul nostru este ospitalier și dacă englezii vin la noi cu inima curată pentru ca să ne înțelegem și să îmbunătățim relațiile atît între statele noastre cît și între Răsărit și Apus, în ceea ce ne privește vom contribui la tot ceea ce va ajuta la întărirea păcii în întreaga lume.

In încheierea cuvîntării sale, N. S. Hrușciov a vorbit despre relațiile cu Iranul. Cînd guvernul Iranului ne-a propus să încheiem un tratat de prietenie și neagresiune, a spus N. S. Hrușciov, noi am trimis o delegație. Acum am aflat că, în urma presiunilor exercitate de S.U.A., Anglia și Turcia, șahul Iranului a renunțat la propunerile sale cu privire la încheierea unui tratat și a hotărît să încheie un tratat militar bilateral cu S.U.A., tratat care va avea drept consecință transformarea Iranului într-o bază militară americană. Șahul Iranului declară totodată că Iranul ar fi amenințat de Uniunea Sovietică. Nu există nici un fel de temei pentru astfel de declarații.

N. S. Hrușciov a declarat că șahul Iranului se teme mai mult decît de orice de propriul său popor și că prin semnarea tratatului militar bilateral cu S.U.A. vrea să obțină ca trupele americane să-i păzească tronul. Ne vom strădui a spus N. S. Hrușciov ca poporul din Iran să ne înțeleagă just poziția. **Nu dorim nimic rău poporului harnic al Iranului. Firește, vom demasca politica ce prejudiciază și aduce daune popoarelor noastre, popoarelor Uniunii Sovietice și poporului Iranului.**

Boxi și viața de cîine a muncitorilor agricoli portoricani

La New York s-a născut acum cîteva zile o nouă companie de asigurări: „Compania americană de asigurări pentru cîini". Compania ocupă astăzi un întreg etaj al unui mare zgîrie-nori de pe Madison Avenue. In plus ea posedă sucursale în toate capitalele statelor nord-americane... Animalele sînt asigurate pe viață spre beneficiul proprietarilor lor. Ele sînt vizitate de patru ori pe an de medici specialiști ai societății, care se deplasează la domiciliul „asiguraților" pentru a constata starea sănătății lor...

Unul dintre generoșii inițiatori ai acestei societăți este și bancherul Fairschield din New York. In urma comerțului pe care l-a făcut cu vînzarea și cumpărarea terenurilor agricole, Fairschield a ajuns unul dintre cei mai temuți bancheri-proprietari de pămînt din S.U.A. El posedă astăzi vaste terenuri agricole în exploatare și plantații nu numai în S.U.A. ci și în insula Porto Rico, una din coloniile Statelor Unite. De administrarea uriașelor întinderi de pămînt, aflate în proprietatea cămătarului fermier, se ocupă un număr de 12 șerifi, care știu să mînuiască cu agilitate cravașa și biciul. Dintre toți muncitorii agricoli, care trudesc pe proprietățile domnului Fairschield cei mai năpăstuiți sînt cei de pe plantațiile de trestie de zahăr din Porto Rico... Aceștia muncesc cu trupul pe jumătate în apă între 14—16 ore pe zi pentru cîteva centime. El trăiesc într-o adevărată mizerie, iar în barăcile în care dorm îngrămădiți cîte 80—90 persoane, medicul nu intră decît atunci cînd se ivește o epidemie oarecare...

Bancherul Fairschield nu are timp pentru a se gîndi și la muncitorii agricoli portoricani. Are în schimb o pasiune: colecționează diamante, în timp ce soția sa, Mrs Fairschield, se pasionează după Boxi un patruped cu urechile blegi. De sănătatea lui Boxi se ocupă însăși doamna Fairschield. Boxi a fost asigurat de Compania de Asigurări din New York, întemeiată de bancherul Fairschield, pentru suma de 40.000 dolari...

Și în timp ce Boxi se lăfăiește în prețioasele sale scutece, muncitorii agricoli de pe exploatările capitaliste ale bancherului Fairschield cunosc în schimb o adevărată viață de cîine...

Spania — lux și mizerie crîncenă!

„Nu există regiune în Europa, unde metodele și uneltele agricole să fie atît de înapoiate ca în Spania, pe care romanii o numeau acum două mii de ani, grînarul Europei"... Așa își începe ziaristul italian Giovanni Terra seria sa de reportaje despre situația agriculturii spaniole în ziarul „Il Tempo".

Giovanni Terra, care a scris pentru un ziar de dreapta, nu poate fi acuzat de prea multă obiectivitate. Totuși mizeria pe care a văzut-o în această țară l-a făcut să se cutremure...

„Stagnarea agriculturii spaniole, arată Terra, se datorează în primul rînd faptului că pămîntul se află în mîinile marilor moșieri sau ale capitaliștilor. Cei 50.000 mari moșieri și capitaliști spanioli posedă aproape 25.000.000 ha. pămînt arabil, adică mai mult de 65% din suprafața cultivabilă a țării. 1.250.000 țărani săraci spanioli posedă 1.000.000 hectare, ceea ce reprezintă abia 2% din suprafața cultivabilă a Spaniei".

Ziaristul italian a fost nevoit să mărturisească că a întîlnit în satele Spaniei cea mai cruntă mizerie ce se poate imagina, o stare de înapoiere și mizerie cumplită.

Pe drumurile Andaluziei, Giovanni Terra nu o dată s-a întîlnit cu șiruri interminabile de femei și bărbați, muncitori agricoli șomeri în căutare de lucru. Acești argați sezonieri pribegesc prin praf și noroi săptămîni de-a rîndul pînă cînd reușesc să găsească un angajament în schimbul unei farfurii de supă și cîteva pesetas...

Ziaristul a avut prilejul să stea de vorbă cu cîțiva muncitori agricoli care trudeau de dimineață pînă-n seară la ferma unor capitaliști din Peralta — Navarra. Pinto Roelas și Juan Maria Pando, doi tineri muncitori agricoli de pe domeniile societății „Navarra Vinicola" i-au mărturisit că nu mîncaseră niciodată carne în cei cinci ani de cînd se aflau pe aceste domenii....

In Spania — scrie Giovanni Terra — carnea este într-adevăr un lux. Un kg. de carne costă 74 pesetas în timp ce un muncitor agricol în cel mai fericit caz nu cîștigă decît 30—35 pesetas pe zi....

Muncitorii agricoli de pe plantațiile de măsline și fructe citrice sînt însă categoria cea mai exploatată. Aceștia deși muncesc în regiunile cele mai fertile ale Spaniei, ca Malaga, Sevilla sau Valencia, primesc salarii de mizerie, cu mult sub nivelul general al salariilor. „Patronii au de unde alege — scrie Giovanni Terra. In fiecare zi la biroul de recrutare al forței de muncă din Malaga și Valencia sînt mii și mii de șomeri, care-și așteaptă rîndul...

Nici țăranii muncitorii spanioli nu o duc mai bine. Ei trebuie să verse statului impozite în proporție de 60% din veniturile lor. In Spania nu există credite agricole. Din cauza datoriilor mereu crescînde și a dobînzilor extrem de ridicate, numeroși țărani sînt obligați să-și vîndă micul lor inventar agricol și să ia drumul pribegiei.

Asolamentul este un lucru necunoscut în Spania. Moșierii, după ce au secătuit o suprafață de pămînt prin cultivări succesive, o abandonează. De ce? — se întreabă Giovanni Terra. Nici un moșier spaniol nu mai știe astăzi ce suprafață are proprietatea sa, pe care nu a văzut-o niciodată...

Pentru mulți țărani marile orașe ca Madrid, Barcelona sau Toledo apar ca un fel de oaze ale fericirii. Acestea nu sînt decît iluzii, care se risipesc la primul contact cu realitatea. Și muncitorii de la orașe cunosc aceeași mizerie crîncenă. Nivelul de trai al populației spaniole este unul dintre cele mai scăzute din lume. Și această mizerie nesfîrșită se îmbină uneori cu bogăția expusă în mod ostentativ de clasele exploatatoare. Fațadele elegante ale marilor hoteluri și ale palatelor din Madrid și Barcelona nu reușesc să ascundă ochiului viața tristă a maselor muncitoare.

Consecințele inflației în Spania au întrecut pînă și urmările inflației din Franța, unde se știe că francul francez a cunoscut cea mai scăzută cotă de după război.

In Spania ca și în celelalte țări occidentale, prețurile produselor agricole scad mereu în timp ce prețurile industriale urcă neîncetat. Prețul uleiului de măsline a scăzut în ultimul timp la 15 pesetas, în timp ce un metru de stofă de calitate inferioară costă la Madrid 600 pesetas... Țăranul, pentru a-și putea cumpăra o haină, trebuie să predea angrosistului circa 100 litri ulei...

Economia Spaniei este zguduită astăzi de consecințele declinului economic al S.U.A., care s-a întins și asupra economiei țărilor capitaliste din Europa Occidentală. De pe urma acestor zguduiri economice suferă în primul rînd agricultura acestor țări și în special muncitorii agricoli și țăranii săraci. Agravarea situației a determinat pe oamenii muncii din Spania să recurgă la noi forme de luptă. Muncitorii agricoli, alături de țăranii muncitori au intrat pentru prima dată, după instaurarea regimului fascist, în așa zisele Frății sătești (organizații sindicale de tip fascist) pentru a lupta din interior în vederea satisfacerii revendicărilor lor vitale. In felul acesta ei îmbină activitatea în sindicatele fasciste cu munca ilegală, pentru a cuceri noi poziții în lupta pentru democratizarea vieții și a îmbunătățirii nivelului de trai.

Intre cei doi poli — lux și mizerie crîncenă — există astăzi în Spania posibilitatea pentru muncitorii agricoli de a constrînge dușmanul de clasă pentru a face concesii. Muncitorii agricoli spanioli și țăranii săraci nu au pierdut speranța unor zile însorite. Ei fac totul pentru ca ideea de libertate și echitate umană să triumfe și în țara foametei și a mizeriei crîncene.

G. CUIBUȘ

CONCURSUL „Cine știe, ne scrie"

MENȚIUNI

REGIUNEA PITEȘTI

Constantin I. Tudor, com. Urlulasca Miești, raionul Drăgășani, întovărășit; **Dumitra Alexandru**, com. Albești, raionul Vedea, întovărășit; **Georgescu Gheorghe**, com. Valea Mare, raionul Slatina, țăran muncitor individual; **Popescu N. Marin**, com Izvoarele, raionul Slatina, colectivist; **Ciurea N. Marin**, com Valea Danului, raionul Curtea de Argeș, întovărășit; **Răducu C. V. Elena**, com. Aninoasa, raionul Muscel, țăran muncitor individual; **Mușat I. N. Ioan**, com. Aninoasa, raionul Muscel, țăran muncitor individual; **Babol R. Florea**, com. Titulești, raionul Drăgănești Olt, întovărășit; **Ciucă P. Mihalache**, com. Curtișoara, raionul Slatina, elev tractorist; **Ciucă P. Nicolae**, com. Curtișoara, raionul Slatina, țăran muncitor individual; **Gheorghe D. Ion**, com. Curtișoara, raionul Slatina, țăran muncitor individual; **Gheorghe I. C-tin**, com. Curtișoara, raionul Slatina, întovărășit; **Pena Gheorghe**, com. Valea Mare Podgoria, raionul Pitești, țăran muncitor individual; **Nițescu Marin**, comuna Dănicei, raionul Băbeni Bistrița, țăran muncitor individual; **Veselu T. Radu**, comuna Potcoava, raionul Potcoava, țăran muncitor individual; **Badea Constantin**, satul Țigănești, Priboieni, raionul Topoloveni, țăran muncitor individual; **Melnic Maria**, com. Potcoava, raionul Potcoava, țăran muncitor individual; **Radulescu St. Ghică**, com. Priboieni, raionul Topoloveni, întovărășit; **Drăgoi St. Constantina**, com. Ionești, satul Serboieni, raionul Costești, întovărășit; **Tudosescu Ion (Ică)**, com. Bădești-Muscel, întovărășit; **Vlăican N. Ioana**, com. Leordeni-Topoloveni, întovărășit; **Cumpănașu I. Ion**, com. Stoenești-Bîrlog-Horezu, țăran muncitor individual; **Stoian Ilie**, com. Tutulești, raionul Costești, țăran muncitor individual.

REGIUNEA PLOEȘTI

Popa V. Gheorghe, com. Teșila, raionul Cîmpina, țăran muncitor individual; **Stan Gh. Florea**, com. Cojasca, raionul Ploești, întovărășit; **Șerban Florica**, com. Cojasca, raionul Ploești, întovărășit; **Tudorașcu Vasile**, com. Negoești, raionul Ploești, țăran muncitor individual; **Iosif Z. Constantin**, com. Cislău, raionul Cislău, țăran muncitor individual; **Tiu Aneta**, Stațiunea Sericicolă Cislău, muncitoare; **Petre N. Tudor**, comuna Baba Ana, raionul Mizil, întovărășit; **Stan Voicu**, com. Văcărești, raionul Tîrgoviște, colectivist; **Nițu I. Petre**, com. Negoiești, raionul Ploești, țăran muncitor individual; **Zaharescu N. Maria**, com. Ciorani, raionul Cricov, colectivist; **Stoica Petre**, com. Amaru, satul Dulbanu, raionul Mizil, colectivist; **Mihai N. Elena**, com. Voinești, raionul Tîrgoviște, întovărășit; **Vasile Aurel**, com. Albești-Paleologu, raionul Cricov, întovărășit; **Filimon E. Onea**, com. Voinești, raionul Tîrgoviște, întovărășit; **Voicu C. Vasilica**, comuna Voinești, raionul Tîrgoviște, întovărășit; **Petrescu Ioan**, com. Lipănești, raionul Ploești, șef echipă agrotehn. sf. reg.; **Neagu I. Gheorghe**, com. Voinești, raionul Tîrgoviște, țăran muncitor individual.

REGIUNEA STALIN

Țurcanu Gheorghe, com. Feldioara 68, raionul Codlea, colectivist; **Mailat Ioan**, com. Feldioara 349, raionul Codlea, colectivist; **Barbu Ștefania**, G.A.S. Vasile Roaită, Cisnădie, raionul Sibiu, îngrijitoare păsări; **Moraru Gheorghe**, com. Căciulați, str. Ulița Mare 173, raionul Rupea, întovărășit; **Purța Ana**, G.A.S. „Vasile Roaită" Cisnădie, raionul Sibiu, îngrijitoare păsări; **Gavrilă Ioan**, Sighișoara, str. Nicolae Filipescu nr. 14, țăran muncitor individual; **Schwab Erna**, com. Hărman, nr. 627, raionul Codlea, muncitor; **Brădescu Nicolae**, com. Cristian str. XI nr. 119, raionul Sibiu, țăran muncitor individual; **Lupu Gheorghe** com. Bod str. Gării 545, raionul Codlea, colectivist; **Muscoiu Nicolae**, com. Sohodol, raionul Codlea, țăran muncitor individual; **Stănuleț Gheorghe**, com. Cîrța, satul Găinari, raionul Făgăraș, colectivist; **Marin Andrei**, com. Sînpetru, raionul Codlea, colectivist; **Vinețeler Ioan**, subsecția G.A.S. Valchid 218, raionul Sighișoara, muncitor; **Munteanu Victor**, com. Bratei 259, raionul Mediaș, întovărășit; **Milășan Ioan**, Codlea, str. Grădinarilor 9, muncitor legumicol.

REGIUNEA SUCEAVA

Lenciuc Elena, com. Pătrăuți, raionul Suceava, întovărășit; **Macovei D. Gheorghe**, com. Văculești, satul Saucenița, raionul Dorohoi, întovărășit; **Tăslăoanu Dumitru**, com. Hănești, raionul Săveni, întovărășit.

REGIUNEA TIMIȘOARA

Buda Ioan, com. Mîsca, satul Măderat nr. 107, raionul Arad, întovărășit; **Uncianschi Milan**, com. Cenad, nr. 656, raionul Sînnicolaul Mare, colectivist; **Peri Ioan**, com. Topolovățul Mare nr. 154, raionul Lugoj, colectivist; **Rodeanu Ioan**, com. Comloșul Mare, satul Lunga nr. 17, raionul Jimbolia, colectivist; **Drăguiescu Gh. (Guleș)**, com. Comloșul Mare 692, raionul Jimbolia, colectivist; **Truța Petru**, str. Griviței nr. 52, Arad, întovărășit; **Beu Ioan**, G.A.S. Sculea, raionul Gătaia, muncitor; **Florinca Lazăr**, com. Ghioroc, satul Miniș nr. 199, raionul Lipova, întovărășit; **Zority Tina**, com. Pecica nr. 876, raionul Pecica, întovărășit; **Nicolescu Nicolae**, com. Jupalnic, satul Tufări, raionul Orșova, întovărășit.

SPORT

„Spicul" G.A.C. Căzănești pe primul loc în raionul Slobozia

La sfîrșitul lunii ianuarie a.c. s-a încheiat prima etapă, faza raională a „Concursului bilanț" cu premii organizate de Consiliul General U.C.F.S. pentru a stimula noile colective sportive sătești, înființate după reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport, — să desfășoare o largă și permanentă activitate și să-și creeze baze sportive. Acest concurs, despre ale cărui obiectiv am mai scris la această rubrică de sport, prevede ca acele colective sportive care se vor clasa pe primele 3 locuri la etapa raională să fie premiate cu echipament și material sportiv. De asemenea, acestea vor participa apoi la etapa regională ca și la etapa finală pe țară, unde premiile vor fi mai mari.

Din informațiile culese de pe teren de organele U.C.F.S. reiese că acest concurs a fost primit cu un deosebit interes de colectivele sportive, în special, acolo unde „Concursul bilanț" a fost popularizat. Astfel, aflăm că numeroase colective sportive din mediul sătesc s-au străduit să realizeze obiectivele prevăzute în regulamentul concursului, pentru a putea beneficia de premiile oferite de U.C.F.S. Acestea au desfășurat o frumoasă activitate, au amenajat baze sportive la nivel sătesc, s-au preocupat de înscrierea de noi membri în U.C.F.S., au organizat concursuri sportive de casă, au participat la diferite competiții de masă și campionate republicane, unde au obținut rezultate meritorii. De pildă, colectivul sportiv „Spicul" care reprezintă pe colectiviștii de la G.A.C. „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Căzănești, se află, în prezent, pe primul loc în raionul Slobozia, la întrecerea pentru cîștigarea premiilor din cadrul „Concursului bilanț". Acest colectiv numără 250 de membri înscriși în U.C.F.S., cu cotizațiile plătite la zi. Are un teren de fotbal, un teren de volei și o popicărie. Echipa de fotbal a colectivului „Spicul" G.A.C. Căzănești s-a clasat pe primul loc în campionatul de toamnă al raionului Slobozia, iar echipa de fotbal pitici s-a clasat pe locul 2 în campionatul regiunii București. De asemenea, echipa de handbal fete a cîștigat faza raională a Spartachiadei de vară și s-a clasat pe locuri fruntașe la diferite competiții organizate de U.C.F.S. regiunea București. Membrii colectivului „Spicul" mai practică ciclismul, atletismul, șahul etc. La competiția de ciclism „Cupa 7 Noiembrie", care s-a desfășurat la Urziceni, colectivistele Elena Curcan și Elena Bueșteanu, s-au clasat pe primele 2 locuri.

Aceste rezultate fac cinste membrilor colectivului sportiv „Spicul" care se prezintă cu un... bilanț pozitiv la etapa raională a „Concursului bilanț" inițiat de U.C.F.S.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".